

ΤΗΣΙΑ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ.	30
ἡ τῆς Σύρου δραχ.	32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τρίτην ἐκάστης ἐβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχον λεπ. 45

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Σημαφόρον τῆς Μασσαλίας τῆς 44 Φεβρουαρίου.

Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος καὶ αἱ βουλαὶ ἐνησχολήθησαν τέλος ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀμφοτέρας δὲ καύτας ὡς καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας μεγάλως κατακρίθη ἡ διαγωγή τοῦ ὑπουργείου καὶ ἡ ἀπροσδόκητος βία δι' ἧς ὁ λόρδος Παλμερστον ἐνοχοποίησε τὴν πατρίδα του ἐπὶ τῆς διενεξέως ταύτης. Ἐκπεπληγμένη ἡ κοινὴ γνώμη εἰς τε τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, δὲν ἐβράδυνε νὰ κατακρίνη ταύτην τὴν κτηνώδη καὶ ἀνέλπιστον προσβολήν.

Ἐὰν ἡμεθεὶς καλῶς πληροφορημένοι, ἐδόθησαν ἤδη ἐν Παρισίοις ἐξηγήσεις ἡμιεπίσημοι, αἵτινες θέλουσι ἐλαφρύνει μεγάλως τὴν βαρύτητα τοιαύτης παραδόξου ἐπιδείξεως. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον μᾶς κάμνει νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ ἀγγελία αὕτη, εἶναι ἡ πρόνοια τὴν ὅποιαν ἔλαβον οἱ δύο ὑπουργοί, οἵτινες ἐλάλησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὰς Βουλὰς, ἧτοι ὁ Μαρκέσιος Λανδόν ἐἰς τὴν βουλὴν τῶν Λόρδων καὶ ὁ Λόρδος Παλμερστον εἰς τὴν τῶν Κοινῶν διὰ νὰ σμικρύνωσι τὴν βαρύτητά της. Τὸ κοινὸν θέλει εὐχαριστήθῃ, ὅταν πληροφορηθῇ, ὅτι πρόκειται περὶ ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων μόνον, αἵτινες δύνανται νὰ ἐξοφληθῶσι διὰ τῆς πληρωμῆς ὀλίγων χιλιάδων δραχμῶν. Θέλει χαρῆ δὲ ὅταν πληροφορηθῇ, ὅτι ἡ περὶ χώρας διένεξις, εἰς ἣν ἐλέγετο κατ' ἀρχὰς ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη περιπλέχθη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ μυστικοσυμβουλίου, καταντᾷ εἰς ἀπλὴν διαπραγματεύσειν δυναμένην νὰ περαιωθῇ διὰ τῶν Ἰραφίων καὶ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Ἀλλὰ διατὶ τότε νὰ γίνῃ τοσοῦτον μέγας θόρυβος καὶ ἐπίδειξις τοιούτων σημαντικῶν δυνάμεων, ἀφοῦ πρόκειται περὶ τοσοῦτον ποταπῆς διενεξέως καὶ κατὰ ἀδυνάτου κράτους;

Διὰ νὰ καταδείξωμεν δὲ ὑπὸ ποίαν ἐποψίν ἐθεωρήθη ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἡδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ὅλας τὰς ἐκεῖ ἐκδιδομένας ἐφημερίδας. Περιοριζόμεθα μολοντοῦτο εἰς τὸ νὰ ἐρανισθῶμεν μόνον ὅσα δημοσιεύει ὁ Χρόνος, ὅστις χωρὶς νὰ ἦναι ὑπουργικὸς ὑποστηρίζει συνήθως τὴν τοῦ ὑπουργείου πολιτικὴν.

Ἀναγινώσκωμεν ὅθεν εἰς τὸν Χρόνον τῆς 4 Φεβρουαρίου τὰ ἐπόμενα.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ θρόνος διαθεθεῖται τὰς βουλὰς ὅτι ἡ Βασίλισσα διετήρησε σχέσεις εἰρηνικὰς καὶ φιλικὰς μ' ὅλα τὰ ξένα ἔθνη, ἐπληροφόρηθημεν μετ' ἐκπλήξεως καὶ λύπης ὁμοῦ, ὅτι ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ναυάρχου Πάρκερ Ἀγγλικὸς στόλος ἐνεφανίσθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ὅτι ἔλαβον αὐτόθι θέσιν ἀπειλητικὴν καὶ ἀλαζωνικὴν ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Αἱ ἀγγελίαι αἱ ὅποιαι μᾶς ἐφθασαν εἶναι τοσοῦτον παράδοξοι, καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι τὰς ἠκούσαμεν μετὰ τοιαύτης ἐκπλήξεως, ὥστε ἐδυσκολεύθημεν νὰ τὰς πιστεύσωμεν. Ἡ ἐξιστόρησις τῶν συμβάντων τούτων εἶναι τοσοῦτον ἀλλόκοτος καὶ κατὰ τοσοῦτον προσβάλλει τὴν μετριοφροσύνην, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ εἰρηνικὸν πνεῦμα τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, ὥστε εὐλαϊκῶς ἐλπίζομεν ὅτι, εἴτε θέλουσι τὴν ἀρνηθῆ, εἴτε θέλουσι δώσει ἐξηγήσεις περὶ αὐτῆς. Ἀλλ' ἕως ὅτου νὰ γίνωσιν ἀντιρρήσεις, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶναι ἀληθῆς. Φαίνεται ὅτι αἱ αἰτήσεις τὰς ὁποίας ἐπρότεινε ὁ κύριος Οὐάις μετὰ τοσαύτης βιαιότητος ἐνεργείας, δὲν συνίσταντο εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερούντων τόκων τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, τὸ ὅποιον ἐγγυήθη ἡ Ἀγγλία, ἀλλ' εἰς τινὰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τὰς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἠρνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ, καὶ εἰς ἀμφισβήτησιν περὶ χώρας ἀφορώσαν ἐν ἡ δύο νησίδαι.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐκ Παρισίων καὶ Μεδίτης πληροφορίας δὲν ἔγινε μνεῖα περὶ τοῦ δανείου, ὥστε αἱ αἰτήσεις τοῦ κυρίου Οὐάις στηρίζονται εἰς προτάσεις τοσοῦτον κούφους καὶ εὐκαταφρονήτους, ὥστε καταντᾷ ἀκατανόητος ἡ διαγωγή τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ

Ναυάρχου. Τοιαῦται ἀπαιτήσεις δὲν ἠδύναντο νὰ δώσωσιν ἀρκούσαν ἀφορμὴν πρὸς χρῆσιν δυνάμεως, καὶ πρὸ πάντων ὁπόταν τὰ βίαια ταῦτα μέτρα εἶναι τοιούτου εἶδους ὥστε νὰ μηδενίσωσι τὴν πολιτικὴν, ἧτις ἀνεκάθεν ἠνάγκασε τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέρος ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἰδιωτρόπως ἐξελέχθη ἡ στιγμή καθ' ἣν ἐλήφθησαν τὰ μέτρα ταῦτα· διότι μόλις παρήλθον τρεῖς ἐβδομάδες ἀφότου ἐσηματίσθη νέον ὑπουργεῖον ἀπολαύον τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς μερίδος τῆς μᾶλλον προσκεκολλημένης εἰς τὴν Ἀγγλικὴν συμμαχίαν, καὶ δεικνύον σπανιωτάτην ἐν Ἑλλάδι εὐδιαθεσίαν τοῦ νὰ πληρωθῇ τὰ χρῆμα τῆς Κυβερνήσεως, οἱ συνιστῶντες δὲ τὸ Ἰπουργεῖον τοῦτο εἶναι ἀναντιρρήτως ἀθῶοι διὰ τὰ σφάλματα τῶν προκατόχων τῶν, καὶ ὅμως αὐτοὶ προσβάλλονται, ὥστε ἡ παρουσία Ἀγγλικῶν πλοίων ἐν Πειραιεῖ ὡς ἐχθρικών ἦνυσεν ὅλα τὰ κόμματα καθ' ἡμῶν, ἀπέσβεσε πᾶσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὤθησε μέχρις ἀγανακτήσεως τὰ αἰσθήματα τῆς δυσμενεῖας τὰ πρὸ μικροῦ διεγερθέντα μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῶν τελευταίων πράξεων τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῶν Ἰονικῶν νήσων.

Ἰπὲρ τῆς δημοσίου λοιπὸν τιμῆς καὶ ὑπὲρ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τῆς Ἀγγλίας πρέπει νὰ λυπηθῆται τις εἰς τοιαύτας πράξεις. Ἀφοῦ οἱ κυβερνῶντες μᾶς ἐδειξαν ἐνίοτε τοσαύτην μακροθυμίαν, ὥστε νὰ ὑποστώσι καὶ προσβολὰς ἐκ μέρους μεγάλων δυνάμεων, εἶναι διττῶς ὑπόχρεοι νὰ μὴ κάμωσι χρῆσιν βίας κατὰ τῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων. Πρὸ 25 ἔτων ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος ἐπροκάλεσεν ἐν Ἀγγλίᾳ σταυροφορίαν σχεδόν ποιηταὶ ἀπέθανον ὑπὲρ αὐτῆς, ῥήτορες ὠμίλησαν ὑπὲρ αὐτῆς, ἡ πόλις μᾶς ἔδωσε δάνειον εἰς αὐτήν, καὶ τέλος ἀφοῦ ὁ σπινθὴρ οὗτος ἐφλέξε καὶ τὴν ναυαρχίαν καὶ τὸν θρόνον, ὁ κύριος Β. Κεδριγκτὸν κατέστρεψε τὸν Ὀθωμανικὸν στόλον, ἡ δὲ Ἑλλάς ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν διὰ μέσων ἄτινα ἔφερον βραδύτερον τὸν Ῥωσικὸν στρατὸν ἐν Ἀδριανουπόλει. Μεγίστη ὑπῆρξεν ἡ ἀμνηστία τῆς διπλωματίας, ὅτε προστέθη νὰ δοθῇ εἶδος Κυβερνήσεως εἰς τοῦτο τὸ νεογνὸν κράτος. Αἱ συνελθεῖσαι τοῦ Ἄργου καὶ ὁ θάνατος τοῦ Καποδίστρια ἀρκούντως ἀπέδειξαν ποῖον εἶδος κυβερνήσεως ἠθέλων ἐκλέξει οἱ Ἕλληνες. Εἰς ἠγεμῶν Γερμανὸς καὶ δάνειον διαπραγματευθὲν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων ὑπῆρξαν οἱ μεγάλοι πόροι οἱ εἰς τὸ κράτος τοῦτο δοθέντες. Ὁ Λεοπόλδος ἀπεποιθὴ τὴν θέσιν ταύτην, ἀλλ' ὁ Ὄθων τὴν ἐδέχθη. Ὁ κύριος Ἐδμόνδος Λυόνς μετέβη εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπὸ ἰδιότητα τροφοῦ τοῦ νέου Μονάρχου, καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῷ μέχρι τῆς ἀπογαλακτισέως του.

Τὰ γραμματῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου ἔπαυσαν πρῶτος καιροῦ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι συνώνυμα τῆς τοκογλυφίας καὶ τοῦ δόλου. . . ἔστω. Ἀλλὰ πρὶν ἡ Κυβέρνησις καὶ αἱ βουλαὶ τῆς Ἀγγλίας ἀναδεχθῶσιν εἰς βάρος τῶν τὴν διαρκὴ πληρωμὴν 40 χιλιάδων λυρῶν κατ' ἔτος, εἶχον, ὡς ὑποθέτομεν, ὑπ' ὄψιν τῶν σκοπῶν τινὰ πολιτικόν. Ποῖος ἦτον ὁ σκοπὸς οὗτος; ἐξεπληρώθη ἄραγε; Ἀναμφιβόλως ὁ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐνθουσιασμὸς τῶν ὁποίων διήγειρεν ἡ ποίησις τοῦ Λόρδου Βύρωνος καὶ τῶν ὁποίων μεγάλως ἀνεξωπύρισαν μεταξὺ ἡμῶν αἱ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης κακουργίαι τῆς ἰεραρῆς συμμαχίας ὑπῆρξαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἰσχυροὶ ἐνεργοί. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐγνωρίζομεν τοὺς Ἕλληνας, εἰμὴ καθόσον μᾶς τοὺς ἐξιστόρουσιν ὁ πρόλυτος Βόβριγγκ καὶ ὁ στρατηγὸς Τζούρτζ. Ἦτο θελκτικὸν τῶν ὄντι ν' ἀποσπᾶσθωμεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἰμβραήμ Πασᾶ τοὺς ναοὺς τῆς ἀκροπόλεως καὶ τὰ εἰρηπία τοῦ Μισολογγίου. Διὰ τὸν πολιτικὸν ἄνθρωπον εἶχε θέλγητρά τινα ἡ δημιουργία κράτους Χριστιανικοῦ καὶ ἐλευθέρου, ἀντὶ μᾶς πτωχῆς ἐπαρχίας ὑποστάσης ἀλληλοδιαδόχως τὴν Ἐνέτικὴν δυναστείαν καὶ τὸν Ὀθωμανικὸν δεσποτισμόν. Ἐνόμισαν ἴσως τινὲς ὅτι λαμβάνουσα μέρος ἡ Ἀγγλία εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦτον ἤθελεν ἐξασφαλίσαι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν διαρκὴ ἐγγυοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ

τοῦλάχιστον ἤθελε σώσει σημαντικὸν μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀπὸ τὰς ἐπεμβάσεις τοῦ Ῥωσικοῦ μυστικοσυμβουλίου.

Καὶ ὅμως ταῦτα πάντα ἐπράχθησαν ὑπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου, ὅπερ ἀπολαμβάνει ἤδη εἰς τε τὴν περιστασιν ταύτην ὡς καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων τῶν διὰ χειρῶν αὐτοῦ φυτευθέντων. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν του ἀπέβη ἐναντίον τῆς προσδοκίας του. Συνεισφέραμεν μὲν ἡμεῖς εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ νὰ ἐκλέξωμεν τὸν ἠγεμῶνα αὐτῆς καὶ εἰς τὸ νὰ γεμισώμεν τὸ ταμειὸν της, καὶ τοι οὐσιασάντες ἐντελῶς τὸ ἀρχαῖον δάνειον ἐκ δύο ἑκατομμυρίων, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ αἱ πρόσδοι τῆς Ἑλλάδος εἶχον ὑπεγγυηθῆ πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἐν Ἀγγλίᾳ κεφαλαίουχους, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἐλησμόνησε πρὸ πολλοῦ τὰς ἐκδουλεύσεις μᾶς ἕνεκα τῆς φορτικότητος μας. Αἱ ἄλλαι δὲ προστάτιδες δυνάμεις ἡ Γαλλία δηλαδὴ καὶ Ῥωσσία διανέμονται ἤδη ἀποκλειστικῶς τὴν ξένην ἐπιβρόχην τὴν ἐν Ἀθήναις ἀρχουσάν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τοῦ Βασιλείου καὶ τῶν Ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν διδάσκεται μᾶλλον καὶ μᾶλλον νὰ ζητῇ ἐν Πετρούπολει τὴν ὄθησιν ἧτις πρέπει νὰ ὀδηγῇ τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς ἐλπίδας του, καὶ ὡς ἐξ ἀλλοκότου τινος ἀναστροφῆς τῶν πρώτων σκοπῶν μας, ἡ Ἀγγλία φαίνεται ὁ ἀντίπαλος καὶ ἡ Ῥωσσία ὁ ὑποστηρικτῆς τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐὰν ἡ ἐνεστῶσα διένεξις ἐγεννήθη ἐξ ἀπλοῦ χρηματικοῦ ζητήματος, εἶναι μᾶλλον παρὰ ἀξιοκαταφρόνητος. Αἱ δαπάναι τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ναυάρχου Πάρκερ θέλουσι εἶσθαι ἀνώτεροι ἴσως παντὸς ὅτι ἠθέλαμεν ἀπολαύσει εἰς χρήματα καὶ τιμὴν. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ληφθῶσι μέτρα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο ἔπρεπε νὰ γίνῃ ὑπὸ ὄλων ὁμοῦ τῶν προστατιδῶν δυνάμεων. Ἡ Γαλλία ὅμως καὶ ἡ Ῥωσσία δὲν θέλουσι ἐγκαταλείψει ἐκ τῶν χειρῶν τῶν τὴν εὐκαιρίαν. Θέλουσι ὑπερασπίσει λοιπὸν τὴν Ἑλλάδα ἐὰν γίνῃ χρεὶα καὶ ζητήσει τὴν λύσιν τοῦ παραλόγου τούτου ἀποκλεισμοῦ. Περιέργοι εἴμεθα νὰ μάθωμεν ποῖον λόγον θέλουσι δώσει εἰς τὰς βουλὰς καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην περὶ τούτου τοῦ ἀλλοκότου καὶ ἀπαράδειγματιστου συμβάντος.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Γενικὴν τῆς Αὐγούστους ἐφημερίδα τὴν ἐπομένην ἐκ Μονάχου εἰδήσιν ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου χρονολογημένην.

« Μετὰ τὴν τηλεγραφικὴν ἀγγελίαν τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν ἐκ Βιέννης περὶ τῶν ἐκπληκτικωτάτων ἐν Ἀθήναις συμβάντων, ἐφθασε χθὲς ταχυδρόμος τῆς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ αὐτῇ Βαβαρικῆς πρεσβείας. Ὁ ταχυδρόμος οὗτος ἔφερεν, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν βασιλέα, καὶ διεξοδικὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν πληροφορίας. Αἱ Ἑλληνικαὶ Μεγαλειότητες ὑπέστησαν μετὰ γενναιότητος καὶ μεγαλοψυχίας τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην καὶ ἐν πληρεστάτῃ εἰρήνῃ καταφορὰν κατ' αὐτῶν, ἧτις ἀναμφιβόλως σκοπὸν ἔχει τὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνικοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ ζωηρῶς ἤδη ἀναζωπυρωμένου Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, καὶ καὶ ἧτις ὡς πρὸς τὸν κύριον αὐτῆς σκοπὸν εὐρίσκειται εἰσέτι ἐν τῇ σκοτίᾳ· εἶναι ὅμως ἀνυπολόγιστος κατὰ τὰς ἐνδεχομένας συνεπειὰς της. Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐπαξίως ἐξετίμησε τὴν διαγωγὴν ταύτην τῆς πρώτης αὐτοῦ προστάτιδος δυνάμεως. Κατὰ τὰς ἐνταῦθα προελθούσας ἀγγελίας οὐδέποτε ἄλλοτε ὑπῆρξε τοιαύτη σύμπνοια αἰσθημάτων μεταξὺ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, ὅπερ πανταχοῦ ὑπεδέχτο μετὰ τὰς ζωηρωτέρας ζητωκραυγὰς. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἐξέφρασαν αὐτοπροσώπως πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν βασιλέα Ὄθωνα τὴν γενικὴν τοῦ κοινῶ γνῶμην κατὰ τῶν Ἀγγλικῶν βιαιοπραγιῶν. Τῶντι ἀνήκουστον εἶναι ὅτι ξένη τις δύναμις χωρὶς νὰ λύσῃ εἰσέτι τὰς εἰς τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν βασιζόμενας φιλικὰς σχέσεις, οὐδὲ ν' ἀνεκαλέσῃ τὰ διαπιστευτήρια ἐγγράφα τοῦ πρέσβεως

της, ἤρχισεν αἰφνης νὰ φέρεται τοσοῦτον ἐχθρικῶς. Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ διαγωγή αὕτη θέλει θεωρηθῆ ἄλλως, εἰμὴ μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀγανακτήσεως παρὰ τὸν Τάμεσιν καὶ Σηκουάνα. Ἀδύνατον ὡσαύτως εἶναι νὰ ἐπαινεθῆ παρὰ τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ ἡ χρῆσις τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυρωτέρου, τὴν ὁποίαν ἔκρινεν ὁ Ἄρθος Παλμερστὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην. Τίς δὲ ἡ αἰτία τοιούτων βιαιοπραγιῶν; Ἐὰν ἤμεθα καλῶς πληροφορημένοι, δὲν ἐπρόκειτο αἴτησις περὶ δανείου, ἀλλὰ περὶ φανταστικῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων. Ἀπρηχαιωμένη τις ὑπόθεσις μετὰ τινος Μίστερ Φίνλαῦ, ἥτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἀποπερατωμένη, ἄλλη τις πανούργος ὑπόθεσις μετὰ τινος Ἰουδαίου τοῦ Δὸν Παισιφίκου, ἥτις ἤτον ὡσαύτως ἐν τῷ τελειοῦσθαι καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἀγγλία ἦτον ἀναρμόδιος, ἦσαν αἱ αἰτίαι τῶν Ἀγγλικῶν βιαιοπραγιῶν.

Ἀκούσατε λοιπὸν τὴν ἐπιληροφορήθημεν περὶ τοῦ συμβάντος τούτου.

(Ἐνταῦθα ἐκτίθενται τὰ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀναγνώστας μας γνωστὰ συμβάντα).

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λοιπὸν κυβέρνησιν δὲν ἔμενεν ἄλλο τι εἰμὴ νὰ διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ διαμαρτυρήσις τῆς θέλει ἀντηχήσει εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τὰ ἐπόμενα ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου.

» Ἐκ τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀλληλογραφικῶν πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἅπαντες ἐκεῖ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ τεθῶσιν εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους, καὶ μετὰ τὴν γενναϊότητα τὴν ὁποίαν οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ μέγιστον μέρος τῶν ἤδη ζώντων ἔδειξαν εἰς πολλῶν ἐτῶν διάστημα κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ εἰς στιγμὰς μᾶλλον τῆς παρουσίας ἀπλησιμίας. Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους, τὸ ὅποιον οἱ Ἀγγλοὶ κατὰ τὸ ἀποκλεισμοῦ τῶν λιμένων, προσήρχοντο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰι παραινέτικαι καὶ τοῦ νὰ μὴ κλονισθῆ διόλου ἐκ τῆς σταθερᾶς διαγωγῆς τῆς. Οὕτως ἐξελέγχει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τοὺς συκοφάντας τοῦ καὶ καταισχύνει τοὺς ἐχθροὺς του. Ἀφοῦ ὑπῆρξε τὸ μόνον ὅπερ συγκείμενον ἐκ μιᾶς φουκάτας ἐξ 800 δηλαδὴ χιλιάδων ψυχῶν ἀπέκτισε τὴν ἀνεξαρτησίαν του πολέμησαν κατὰ γιγαντιαίου ἐχθροῦ, εἶναι καὶ τὸ μόνον τὸ ὅποιον μετὰ μετριοφροσύνης ἤξευρε νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Τοσοῦτον μᾶλλον λοιπὸν εἶναι ἐπονειδιστος ἡ διαγωγή τῆς Ἀγγλίας, καὶ μόνον ἀπονενομημένοι τινες δύνανται νὰ τὴν δικαιολογήσωσιν, ὅτι πρέπει ν' ἀντιταχθῆ εἰς τὰς πρὸς τὸν Δούναβιν προόδους τῆς Ρωσίας καὶ κατὰ τοῦ διχασμοῦ τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, διὰ τῆς ὑπὸ τῆς Ρωσίας ὑποθαλασπόμενης ἀνεγέρσεως τῶν συγγενικῶν Ἑλληνικῶν στοιχείων, ἐνῶ θέτει τὸν σιδηροὺν πύδα τῆς ἐπὶ τοῦ νέου βασιλείου καὶ ζητεῖ νέους σταθμοὺς διὰ τοὺς στόλους τῆς ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου. Καὶ αὐτὸς ὁ πλέον μύωψ πολιτικὸς πρέπει νὰ κατανοήσῃ πλέον, ὅτι τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος δὲν δύναται ν' ἀντισταθῆ ἐπὶ πολλὴν ἐκ τῆς ἐκ δύο μερῶν κατ' αὐτοῦ συγκρούσεως ὅτι εἰς κολοσσὸς ὡς ἡ Ρωσία γρήγορα ἢ ἀργὰ πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τούτων τῶν κεκλεισμένων θαλασσῶν, διὰ νὰ λάβῃ ἀναπνοὴν τὸ στενωχωρούμενον στήθος τῆς ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τούτων τῶν θαλασσῶν κινήσεως θέλει ἐπέλθει ὑπὲρ αὐτῆς ἡ ἐλευθερωτέρα πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ κίνησις τῶν μεσογείων τῆς, καὶ ὅτι ἡ ἐπέκτασις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶναι εἰς τὰς ἀναπτύξεις ταύτας τοῦ μέλλοντος ἀπόλυτος ἀνάγκη ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἱστορίας ἐπιβαλλομένη. Εἰς τὴν ἀνάγκην λοιπὸν ταύτην ἀντίσταται ἡ Ἀγγλία μετὰ τὴν αὐτὴν πικρὰν ἐχθρότητα τῆς ὁποίας ἔκαμε χρῆσιν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ προσέφερον ἀρωγὸν χεῖρα διὰ νὰ ἐπανακύψωσιν ἡ Πάρμα καὶ ἡ Κρήτη εἰς τὴν ἀρχαίαν τῶν δουλείαν.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Πατρίδα τῆς Κέρκυρας.

ΤΟ ΔΙΓΛΩΣΣΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ ἀρμολογὴς ἐντραπέζομος ἀναμφιβόλως, ὡς ὅλοι οἱ Ἀγγλοὶ, ὅσοι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς πατρίδος τῶν διὰ τὸ ἄδοξον μέρος, τὸ ὅποιον λαμβάνουσιν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος αἱ ναυτικαὶ δυ-

νάμεις τοῦ ἔθνους του, ἐνόμισεν εὐλογον νὰ δημοσιεύσῃ, διὰ τινος πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀπευθυνομένης διακοινώσεως, διασαφῆσαι τινὰς περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν μέτρων ὅσα ἐνεργεῖ ἤδη ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις, καὶ περὶ τῆς φύσεως τῆς διαφορᾶς ἐξ ἧς ἐπήγασαν. Προφανῆς σκοπὸς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δημοσιεύσεως ἦτο, νὰ μετριάσῃ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν κάμνει εἰς τὸν Ἰονικὸν λαὸν ἡ θέα τῶν συλλαμβανόμενων καὶ καθημερινῶς εἰς τοὺς λιμένας μας ἀπαγομένων Ἑλληνικῶν πλοίων, καὶ ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας παράδοξος καὶ ἀνέχουστος ἐν τῇ ἱστορικῇ διαγωγῇ τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλ' ἂν οὐ τίποτε καλλίτερον δὲν εἶχε νὰ μᾶς εἰπῆ παρ' ὅσα ἐδημοσίευσεν, λυπούμεθα ὅτι δὲν εἰσώπησε καὶ ὅτι μᾶς ἀναγκάζει καὶ ἄκοντας νὰ ὁμιλήσωμεν.

Ἠλπίζωμεν τῶντι ἡθέλον τούλάχιστον προσπαθῆσαι ν' ἀναίρεσῃ διὰ πραγματικῶν καὶ ἰσχυρῶν λόγων τὴν ἐν τῷ παραρτήματι τοῦ προλαβόντος ἀρθμοῦ δημοσιευθεῖσαν ἀκριβεστάτην καὶ σαφειστάτην ἔκθεσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διεφώτισε πληρέστατα ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἀηδοῦς ταύτης διενέξεως. Ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἐνόμισαν ὅτι πρὸς ἐξήγησιν τῆς φύσεως τῆς ἤρκει νὰ ἐνθυμίσωσι τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1847 γενομένης ἀπειλᾶς, ἐξ ὧν οὐδὲν ἄλλο προκύπτει εἰμὴ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἶχε προειδοποιηθῆ ὅτι, ἐὰν ἐπέμενεν εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπακούῃ εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν ἀπαιτήσεις, ἡ Ἀγγλία δὲν ἤθελε διστάσει νὰ τὴν ἀναγκάσῃ διὰ τῆς βίας. Ἀλλ' ἀπειλὴ δὲν εἶναι λόγος, καὶ τὸ πολὺ, τοῦτο μόνον ἀποδεικνύει, ὅτι ἐμπιστεύεται πολὺ εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ ὁ φίλαρχος καὶ ἀγέρωχος, ἀλλ' ὅχι εἰς τὴν δικαιοσύνην. Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγγλίας ἐστρεφίζοντο εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἦσαν πραγματικῶς ἀποδεδειγμένοι; ἦσαν ἄρα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ ἐπιδέχωνται οὐδεμίαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀντιλογίαν; Μεταξὺ φίλων ἐπικρατειῶν ἀνήκει ἄρα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, εἰς τὴν ἰσχυρωτέραν ν' ἀποφασίσῃ τὰ ἐκκερμηζήματα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται φιλικῶς νὰ συμφωνήσῃ; Τελευταίον ἡ ἀποποίησης κυβερνήσεως τινος, ἥτις, σεβουμένη τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς, δὲν δύναται νὰ συγκαταβῆ εἰς τὸ νὰ δεχθῆ ἐξουτελιστικὰς συνθήκας, ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὰς ἀνυποφόρους ἐκείνας ὑβρεῖς, αἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν κατάχρησιν τῆς δυνάμεως καὶ τὴν χρῆσιν τῶν καταναγκαστικῶν μέσων τῶν δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσι τὸν ὀλεθρὸν ὀλοκλήρου λαοῦ; Ἴδου ζητήματα τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας ἀπῆται τὴν πλήρη διαφώτισιν, ἀλλ' ἐξεναντίας τὰ ζητήματα ταῦτα ἐπιμελῶς ἀποφεύγονται ἢ μᾶλλον ἀποτέμνονται διὰ σοφισμάτων. Τὰ παθήματα ὅσα ἄνευ λόγου ἐπιβάλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν δικαιολογοῦνται μετὰ τὸ νὰ λέγῃ τις ὅτι κράτος ἀνεξάρτητον εἶναι δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑπεύθυνον ὑπεύθυνον τίνος; ὄλων τῶν κακώσεων ὅσας, κατὰ συνέπειαν προσωπικῶν ἢ κτηματικῶν προσβολῶν, ὑποφέρουσιν οἱ ἐν αὐτῷ παροικούντες ἀλλοδαποὶ; ὅχι; ὁ κοινὸς νοῦς ἀποκρούει τοιαύτην παράλογον δοξασίαν. Βέβαια οἰαδήποτε κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ ἐκσφαλίζῃ τοὺς ξένους κατὰ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὰ κτήματα, ἀλλὰ δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι εἶναι καὶ ὑπεύθυνος ὄλων τῶν κατὰ τῶν προσώπων ἢ τῶν κτημάτων αὐτῶν γενομένων ἐγκλημάτων. Ἐὰν τοῦτο ἠδύνατο νὰ ἦναι, οἱ ξένοι ἤθελον εὐρασκεσθαι εἰς θέσιν προτιμοτέρων ἐκείνης τῶν πολιτῶν καὶ αὐτοχθόνων. Τοιοῦτον προνόμιον οὐδεποτε καὶ οὐδαμοῦ ἐχορηγήθη εἰς τοὺς ξένους. Κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἔθνων μίαν μόνην γνωρίζωμεν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ξένους, ὅτε δηλ. ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν ὑποφέρουσιν, προέρχεται ἐξ αὐτῶν τῶν πράξεων αὐτῆς ἢ τῶν ὑπαλλήλων τῆς. Ὅτε ὁ ξένος δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ ἐγγυήσεις ὅσας ὑπόσχονται εἰς αὐτὸν οἱ νόμοι τοῦ κράτους ἐν ᾧ διατελεῖ, παρεβιάσθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, τότε βεβαίως καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ ἐπιείκεια ἀπαιτοῦσιν ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἥτις δεικνύεται τόσον ἀδύνατος, ἀμελής καὶ κατωτέρα τῆς ἐντολῆς τῆς ὥστε νὰ ἀνέχεται τοιαύτας τῶν δημοσίων ἀρχῶν παραβάσεις, νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ξένον, διότι ὑποτίθεται ὅτι, ἐὰν οὗτος ἐδοθητο ὑπὸ τῶν ἐντοπιῶν ἀρχῶν, ἤθελε λάβει νόμιμον ἰκανοποίησιν ἐνώπιον τῶν

δικαστηρίων. Ἡ διδασκαλία αὕτη, σύμφωνος οὖσα πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον, εἶναι αὐτὴ ἐκείνη ἐφ' ἧς ἐστρεφίζοντο αἱ κατὰ τοῦ Μεξικῶ ἀπαιτήσεις τῆς Γαλλίας, τὰς ὁποίας εὐστόχως τῶντι ἠθέλησαν νὰ ἀνακαλέσωσιν εἰς τὴν μνήμην μας. Ἡ ἔκθεσις τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, οἷα ἀναγινώσκεται εἰς τὴν κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1838 δημοσιευθεῖσαν τελευταίαν διακοινώσιν τοῦ Βαρῶνος Δεφωδίου, παριστάνει οἰκτρὰν εἰκόνα τῶν ἀναριθμητῶν ἀνομιῶν τῶν ὁποίων ἔγιναν θύματα οἱ παροικούντες Γάλλοι ἕνεκα τοῦ τυφλοῦ μίσους τοῦ ὄχλου καὶ τῆς ἐσκεμμένης ἀδιαφορίας τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀποστροφή καὶ ἡ ζήλοτυπία τὰς ὁποίας ἔτρεφον οἱ αὐτόχθονες κατὰ τῶν ἀποικιῶν ξένων τινῶν βιομηχανῶν καὶ ἐπιχειρηματιῶν, οἵτινες ἤθελον νὰ μεταφέρωσιν ἐκ τῆς Εὐρώπης τὰ καλὰ τῆς βιομηχανίας, καὶ νὰ διεγείρωσι τὰς νέας ἀνάγκας τοῦ πολιτισμοῦ, εἶχε σπρώξει αὐτοὺς ἐπανειλημμένως εἰς πράξεις ἀγρίας καὶ βαρβάρους, ἐξ ὧν ὅχι μόνον εἶχον ζημιωθῆ σημαντικῶς πολλοὶ τῶν ξένων, ἀλλὰ καὶ τινες εἶχον ἀπολέσει καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμίσωμεν τὴν ἐν τῷ Μεξικῷ λήστευσιν τοῦ Πικριὰν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1828 κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας πολλὰὶ Γαλλικαὶ οἰκογένειαι ἠφανίσθησαν ἀλλὰ τὸ ἐστὶ μᾶλλον ἀξιοθρήνητον ἦτο ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Μεξικῶ ἐνώπιον τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἔδειξε πάντοτε ἀτίγγνωστον ἀναληψίαν, τίποτε δὲν ἔκρινεν ἵνα προλάβῃ τὴν ἀνάνευσίν των, ἵνα ἐνισχύσῃ τὸν νόμον, ἵνα ὑποκινήσῃ τὴν ἀδράνειαν τῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐλάμβανον ἐντολὴν νὰ κάμνωσι τὴν κατὰ τῶν ἐνόχων ἀνάκρισιν, ἀλλ' ἐσέροντο πάντοτε εἰς τρόπον ὥστε νὰ μείνωσιν ἀτιμώρητοι. Εἶχε λοιπὸν ἡ Γαλλία βάσιμα παράπονα κατὰ τοῦ Μεξικῶ, εἶχε λόγους ἰσχυροὺς διὰ νὰ ἀπαιτήσῃ ἀποζημιώσιν ὑπὲρ τῶν ἀδικαιολογητῶν κακωθέντων, διωχθέντων καὶ ληστευθέντων ὑπηκόων τῆς ὄφειλε νὰ ὑπερασπισθῆ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου τῆς, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν ἐκινδύνευε μεγάλως, καὶ ὅμως ἐδείχθη γενναία μέχρι τέλους ἐπρόσμενε καὶ ἐξήτησε 12 ὀλοκλήρα ἔτη, καὶ ὅτε ἐπὶ τέλος ἐνόησεν ὅτι τὴν περιέπαιζον, καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον τίποτε νὰ ἐλπίσῃ διὰ τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, μετεχειρίσθη τὰ ὄπλα, ἀλλ' ὡς ἔσχατον καὶ τελευταίον ἐπιχειρήμα, μετὰ 12 ἐτῶν δισταγμῶν, καὶ ἀφ' οὗ εἶχον ἐξαντλήσει ὅλα τὰ συμβιβαστικὰ μέσα.

Οὐδὲν τοιοῦτον ὑπῆρξε μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἑλλάδος. Ποῖα εἶναι αἱ σκληρότητες αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν; ποῖα τὰ ἐγκλήματα τῶν ὁποίων ἡ συνέδησις τῆς ἀνθρωπότητος ἀπαιτεῖ τὴν τιμωρίαν; ποῖα αἱ προσβολαὶ αἱ θλάψαις καιρίως τοῦ Ἀγγλικῶ ἐμπορίου τὰ συμφέροντα; ἐτηρήθησαν ἄρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα οἱ τύποι ἐκείνοι, οἵτινες ὀφείλονται εἰς κράτος ἀνεξάρτητον καὶ φιλικόν, τοῦ ὁποίου αὕτη ἡ Ἀγγλία ἐγγυήθη τὴν ὑπαρξίν; ἢ μήπως ἡ Ἑλλὰς ἀπεποιήθη ἰσχυρογνώμως νὰ συνδιαλλαχθῆ μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἢ ν' ἀνάθεσθαι τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν διαιτησίαν τῶν δυνάμεων, αἵτινες ἀνεγνώρισαν τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν; ὄλον τὸ ἐναντίον. Τὰ φαινόμενα αἰτία ὅσα παραινέτουσι τὴν Ἀγγλίαν εἶναι τόσον ποταπὰ καὶ ἀσήμενα, ὥστε οἱ συνθίζοντες νὰ ζητῶσιν εἰς τὰ πράγματα αἰτία ἀνάλογα τῶν ἀποτελεσμάτων, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξηγήσωσι τόσον ὀργὴν καὶ τόσον αὐστηρότητα, ἀναγκάζοντι ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας ἄλλους σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐντρέπεται νὰ φανερώσῃ. Εἰς μάτην θέλουσιν μᾶς εἰπεῖ ὅτι πᾶσα κυβέρνησις κρίνει μόνη τῆς περὶ τῆς βαρύτητος τῶν εἰς αὐτὴν γενομένων προσβολῶν καὶ περὶ τοῦ εἶδους τῆς ἀπαιτουμένης ἰκανοποιήσεως, διότι αἱ προσβολαὶ πολυείδως διαφέρουσιν ἀλλήλων. Ἰπάρχουσι προσβολαὶ πλήττουσαι καιρίως τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ τὰ σημαντικώτερα αὐτοῦ συμφέροντα, καὶ δίδουσαι ἐπομένως τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀρμόζουσαν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν του ἰκανοποίησιν, καὶ νὰ μεταχειρισθῆ, χρεῖας τυχούσης, καὶ τὴν δύναμιν ἵνα τὴν ἀπολάβῃ. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρουσίας περιπτώσεως οὐδεμίαν τοιοῦτου εἶδους ἔγινε προσβολὴ οὐδεμίαν ὑβρὸς ἔγινε πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οὐδεμίαν προσβολὴ κατὰ τῶν ἐμπορικῶν αὐτοῦ συμφερόντων. Πρόκειται μόνον περὶ ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέφερον τινὰ ἄτομα ἐπικαλεσθέντα τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν πρὶν ἢ προστρέξωσιν εἰς τὰς νομίμους τοῦ Κρά-

τους αρχάς. Πρόκειται μόνον περί ζημιών, αίτινες επή-
γασαν από ιδιωτικά εγκλήματα τα οποία ουδέμια κυ-
βέρνησις δύναται να προλάβη απόλυτως, τών οποίων ου-
δεμία δύναται να λογίζηται υπεύθυνος. Τό να θέλη δέ
τις από τοιούτων περιπτώσεων να καταναγκάσῃ διὰ τῆς
βίας κράτος μικρόν και μὴ δυνάμενον να υπερασπισθῆ
μόνον του, να ἐγειρηται διάδικος ἐνταυτῶ και δικαστῆς
τῶν ἀμφισβητουμένων, να προσδιορίζη αὐθαίρετως ὑπε-
ρόγκους και ὅλους ἀπαραδέκτους ἀποζημιώσεις, να ἐπι-
βάλλῃ πρόστιμον, διότι ὁ ἀντίδικος ἐτόλμησε να ἐναν-
τιωθῆ εἰς τὰς δεσποτικὰς ταύτας ἀπαιτήσεις, να ἀφανί-
ζῃ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἔθνους και να ἐκθέτῃ αὐτὸ εἰς ἐσωτερι-
κὰς ἀναστατώσεις δυνάμενας να τὸ ἐξολοθρεύσωσι, μόνον
και μόνον διότι ἡ κυβέρνησις του δὲν ἠθέλησε να ὑπομεί-
νῃ αὐτοθελήτως τοσοῦτον ἐξευτελισμὸν, ὁμολογητέον ὅτι
ταῦτα πάντα εἶναι ἐκ μέρους μεγάλης δυνάμεως, οἷα ἡ
Ἀγγλία, κινήματα μαρτυροῦντα τὴν μεγαλύτεραν περι-
φρόνησιν παντὸς νόμου και πάσης δικαιοσύνης, και τὰ
ὅποια θέλουν διεγείρει, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅλης τῆς Εὐ-
ρώπης και αὐτοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ τὴν ἀγανάκτησιν.
Διότι ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς δὲν συμερίζεται βεβαίως τὰς
ἀλλοκότους και σκληρὰς διαθέσεις ἀκροχόλων τινῶν πο-
λιτικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀκόρεστος φιλαρχία καταπατεῖ
ἀυστόλως τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν και τὸ σέβας τὸ
ὅποιον ὀφείλουσιν εἰς τὴν τιμὴν και ὑπόληψιν τοῦ ἰδίου
ἔθνους.

Και ἂς μὴ μᾶς εἴπωσι μετὰ ταῦτα ὅτι, προσβάλλον-
τες τόσον βιαίως και ἀπροσδοκῆτως και μὲ τόσον κολοσ-
σαίας δυνάμεις μικρόν και ἀνίσχυρον κράτος, δὲν ἠθέλη-
σαν ποσῶς να προσβάλωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ἡ
ὑπόκρισις αὕτη δὲν δύναται οὔτε ἡμᾶς οὔτε ἄλλον τινὰ
να ἀπατήσῃ. Ἡμεῖς οἱ Ἑπτανήσιοι ἐβλόπομεν κατὰ δυστυχίαν
καθαρότητα εἰς τὸ βάθος τῆς ἀξιοθρηνητοῦ ταύτης διενέξεως.
Τὰ σοφίσματα δὲν μᾶς ἀπατώσι και δὲν ἀποκοιμίζου-
ν τὸν πόνον τῆς καρδίας μας. Καὶ ὅχι μόνον ὡς ὁμοεθνεῖς
συναισθανόμεθα βαθέως τὰς προσβολὰς αίτινες γίνονται
εἰς τοὺς ἀδελφούς μας, ἀλλὰ και ὡς Ἴόνιοι πολὺ περισ-
σότερον λυπούμεθα και ἀγανακτοῦμεν, ὅτι ἡμεῖς, οἵτινες
ἠθέλαμεν θυσιάσει τὰ πάντα, ἵνα ἀσφαλίσωμεν εἰς τὴν
προσφιλεστάτην πατρίδα μας εὐτυχὲς και ἔνδοξον μέλ-
λον, ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τινὰ σκληρὰν τῆς τύχης περιπέτειαν
χρησιμεύομεν ἄκοντες ὡς πρόφασιν τῶν κακώσεων και
τῶν ἀνηκούστων βιαιοπραγιῶν αίτινες ἐπιβάλλονται εἰς
τοὺς ὁμογενεῖς μας. Ἀλλ' ὁ παντοδύναμος Θεὸς δὲν ἀνή-
γειρε βεβαίως διὰ τῶν θαυμάτων του τὴν Ἑλλάδα ἐκ
τῶν ἐρειπίων της ἵνα τὴν ἐξάλειψῃ τόσον ἐγρήγορα ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς. Αἱ ὀδυνηραὶ δοκιμασίαι, τὰς ὁποί-
ας τόσον ἀπροσδοκῆτως και χωρὶς φανεράν αἰτίαν ἐπι-
βάλλει εἰς αὐτήν, δὲν εἶναι ἴσως εἰμὴ νέαι σπινθήρες ζω-
ῆς μελλούσης να κυκλοφορήσῃ ὅσον οὐπὼ εἰς τὰς φλέβας
ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ.

Πρεσβεία τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας
ἐνταῦθα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1850.

Κύριε.

Περιωρίσθη κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ καταπλεύσαντος εἰς
Πειραιᾶ Ἀτμοκινήτου τὴν 19 τοῦ παρόντος μηνὸς να σᾶς
κοινοποιήσω προφορικῶς τὰς εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἔλαβον
ἐκ Γαλλίας. Ἡλιπίζον δὲ ὅτι και ὁ κύριος Πρέσβυς τῆς
Α. Β. Μ. εἰδοποιημένος και αὐτὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
του ἠθέλεν εἶσθαι εἰς θέσιν να σᾶς κάμῃ ἀνάλογον τῆς ἰ-
δικῆς μου διακοίνωσις, ἀλλ' ἡ σιωπὴ τὴν ὁποίαν μέχρι
τουδε διετήρησεν ὡς πρὸς ὑμᾶς, σᾶς παρέχει ὑποψίαις ὅτι
δὲν ἔλαβε τὰς εἰδήσεις, αίτινες ἐμελλον να τῷ ἀναγγείλω-
αι τὴν νέαν μορφήν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὰ πράγματα
τῆς Ἑλλάδος ἡ μεταξὺ τῶν Μυστικοσυμβουλιῶν τῶν Πα-
ρισίων και τοῦ Λονδίνου γενομένη συνεννόησις. Νομίζω
ἐπομένως χρέος μου, Κύριε, να σᾶς χορηγήσω τὰ μέσα
τοῦ να γνωρίσητε ὅσα τὸ δυνατόν ἀκριβῶς τὰ διατρέξαν-
τα.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας, περίλυπος ὅλους διὰ
τὰ συμβεβηκότα τὰ ὁποία κατὰ χρέος τῇ ἀνέφερον, ἐπι-
θυμεῖ ζωηρῶς να δυνήθῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις να δια-
τηρηθῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφίξιν

τῶν ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεων, ἀπέστειλεν εἰς Λονδίνον μὲ ἔ-
κτακτον ἀποστολὴν τὸν Κύριον Δὲ-Αρουν-δὲ Λουῖς, και
ὁ Λόρδος Παλμερστών, ἀπὸ τῆς πρώτης μετ' αὐτοῦ συν-
εντευξέως παρεδέχθη τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας ἦτον ἐπι-
τετραμένους να τῷ κάμῃ. Μετὰ δὲ τὴν κοινοποίησιν μιᾶς
ἐπισήμου διακοίνωσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Πρέσβυς τῆς Δημο-
κρατίας μετὰ ῥητὴν μετὰ τοῦ πρώτου ἐπὶ τῶν ἐξωτερι-
κῶν Γραμματέως συνεννόησιν, προσέφερε τὰς φιλικὰς προ-
σπαθείας και τὴν Μεσολλάθην τῆς Γαλλίας, ὁ ἕαν Πα-
ρισίους Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν ὑ-
πουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, τὸν στρατηγὸν Κύριον Δὲ Λα-
χιτ, τὸ κείμενον αὐτὸ τῶν ὀδηγιῶν, αίτινες ἐμελλον να
σταλῶσι πρὸς τὸν κύριον Οὐαῖς διὰ τοῦ ταχυδρομίου τῆς
8 Φεβρουαρίου. Ἐὰν ἤρρησαν να φθάσωσιν εἰς Ἀθήνας,
τοῦτο δὲν θὰ προήλθεν, εἰμὴ ἐκ περιστάσεως ὅλους ἀνε-
ξαρτήτου τῆς θελήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστώνος, ὅστις
θετικώτατα ἀνήγγειλε τὴν 5 τοῦ παρόντος μηνὸς εἰς τὸν
Κύριον Αρουν-δὲ-Λουῖς, ὅτι ἐμελλον ἀμέσως να δώσῃ δια-
ταγὴν ν' ἀνασταλῶσι τὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνεργούμενα κατα-
ναγκαστικὰ μέτρα. Ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Β. Μ. μετὰ τὰς
ὑποχρέωσεις τὰς ὁποίας μὲ τοσαύτην προθυμίαν και κα-
λὴν θέλησιν ἀνέλαθε ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δη-
μοκρατίας, θέλει λυπηθῆ ἐπίσης μετ' ἡμᾶς διὰ τὴν παρὰ-
τασιν μιᾶς καταστάσεως πραγμάτων, τὴν ὁποίαν, ὡς δὲν
δύναμαι ν' ἀμφιβάλω, εἶχε τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν να
καταπαύσῃ, και εἰς τὴν ὁποίαν θέλει δώσει ἀναγκαίως
πέρας ἡ ἀφίξις τοῦ ἐλευσομένου ταχυδρομίου. Ὅπως και
ἂν ᾖ, Κύριε, θεωρῶ καθήκον μου να φέρω εἰς γνῶσιν σας
ὅλα ταῦτα τὰ περιστατικά. Θέλετε ἰδεῖ ἐξ αὐτῶν και τὴν
ἀπόδειξιν τῆς συμπαθητικῆς συνδρομῆς τῆς Γαλλίας και
τὴν τόσῃ ἀξίαν λόγου μετριότητα τῆς Κυβερνήσεως τῆς
Α. Β. Μ. και θέλετε δυνήθῃ να περιμείνατε μετὰ θάρρους
τὸ τέρμα τῆς λυπηρᾶς διαφορᾶς ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλάς
θέλει ἐξέλθει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Δέχθητε κ.τ.λ.

ΘΟΥΒΕΝΕΛ.

Πρὸς τὸν Κύριον Λόντον κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρου.

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν διαταχθεῖσαν ἐπιβλητικῶς παρε-
πόδισιν τῶν ἐν λιμένι τοῦτῳ ἐλλυμιενισμένων Ἑλλ. ἐμπορ.
πλοίων ἐκ μέρους τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Μ Βρε-
τανίας.

Θεωροῦν τὴν ἐκ τῆς πράξεως ταύτης ἐπενεχθεῖσαν εἰς
τὸ ἐμπόριον μεγίστην και πάντῃ ἀπροσδόκητον δυστυχί-
αν, καθὼς διακόπτεται πᾶσα πίστις τῶν ἐμπόρων ἐσω-
τερικῶς και ἐξωτερικῶς, και τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα
τοῦ τόπου τοῦτου, τὰ ὅποια εἶναι συνδεδεμένα μετὰ τὰ
συμφέροντα διαφόρων ἐμπόρων ὑπηκόων ἄλλων δυνάμε-
ων και ἰδίως τῆς Ἀγγλίας δι' ἐμπορικῶν σχέσεων και
κατ' ἐξοχὴν δι' ἀσφιστικῶν συναλλαγμάτων ἐξασφα-
ζόντων τόσον τὰ πλοία, καθὼς και τὰ φορτία αὐτῶν,
παραλύουσιν ὑπερβαλόντως.

Ἐπειδὴ τὸ κίνημα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ περιέχει βίαν προ-
γματικῶς καταστρέφουσαν και τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέ-
πειαν, και τὰ βασ. δικαιώματα και τὴν ἀτομικὴν ἰδιο-
κτησίαν τὸ δὲ ἐπιμελητήριον μολονότι ἐπευφημεί τὰ
ἐνεργηθέντα παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ πα-
ρὰ τοῦ Κ. Νυάρχου Πάρκερ ληφθέντα τοιαύτης φύσεως
βιαία μέτρα, και εἶναι προθυμώτατος να ὑποστῇ γενναί-
ως πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους και
τῆς ἐθνικῆς τιμῆς πᾶσαν ἄλλην λυπηρὰν δοκιμασίαν ἐκ
μέρους τῆς διαληφθείσης δυνάμεως, μολονότι μετ' ὀλί-
ψιν αὐτοῦ ἀπερίριστον συναίσθάνεται τὰς ὀλεθρίας συνεπει-
ας τῶν τοιούτων βιαίων πράξεων, γενομένων μάλιστα
παρὰ δυνάμεως εὐεργετησάσης μέχρι τοῦδε τὴν Ἑλλάδα,
και συντελεσάσης εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ ὀφειλομένη εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν
προστάτιδα ταύτην δυνάμιν διατηρεῖται και διαμένει
πάντοτε ζωηρὰ και ἀνεξάλειπτος, μολαταῦτα, εὐρίσκεται
ἠναγκασμένον, χάριν τῶν ἐμπορ. συμφερόντων και τῆς
ἀξιοπρεπειᾶς τῆς ἀνεξαρτησίας και ἀτομικῆς περιουσίας
να ἐπικαλεσθῇ τὴν ἰδιαιτέραν πρόνοιαν τῆς Σ. Κυβερνή-
σεως ἐπὶ τοῦ γενομένου ἀδικήματος, και ταυτοχρόνως
διαμαρτυρούμενον μετὰ τὸν ζωηρότερον τρόπον κατὰ
τῆς περι ἧς ὁ λόγος βίας, ἐπιφυλάττεται ἅπαντα αὐτοῦ
τὰ δικαιώματα διὰ τε τὰς συλλάβας και συμβησομένας

ἐκ τοῦ διαληφθέντος κινήματος ζημίας εἰς τε τὸ ἐμπορι-
κόν, τὸ ναυτικόν και τὸ ἐμπόριον ἐν γένει.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης να διαβιβασθῇ πρὸς τὸν Νο-
μάρχον Κυκλάδων παρακαλούμενον να γνωστοποιήσῃ αὐ-
τὸ ὅπου ἀνήκει.

Ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 20 Ἰανουαρ. 1850.

Τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρου.

Ἀθανάσιος Λαδόπουλος ἀντιπρόεδρος Κ. Πάγκαλος

Π. Ῥάλλης Α. Δαμαλᾶς

Π. Κεχαγιᾶς Ζ. Ἀπαλήρας.

Chambre de commerce de Syra.

Considerant l'interdiction fait par les navires de
guerre de la Grande Bretagne à tout bâtiment
mercantile grec de sortir du port

Considerant les malheurs graves et imprévus que
cet acte causera au commerce, puisqu'il détruit le
crédit des négocians à l'interieur et au dehors, et
compromet les intérêts commerciaux de cette loca-
lité, intérêts intimement liés à ceux de commerçans
sujets d'autres puissances, à nos relations mercan-
tiles avec l'Angleterre, et particulièrement aux
contrats d'assurances des bâtimens et de leurs
chargemens;

Considerant que le dit acte est de fait un acte de
force, attentatoire à la dignité nationale, aux droits
de la couronne, à la propriété privée:

La Chambre de commerce de Syra, en donnant
son entière adhésion à la conduite du gouvernement
dans les actes de cette nature ordonnés par le vice
amiral Parker, est prête à supporter toute doulou-
reuse epreuve de la part de la même puissance,
contre l'intégrité des drois du trône et de l'honneur
national;

Elle voit cependant avec une profonde douleur
les désastreuses conséquences de pareils actes de
violence, commis surtout par un Etat qui jusqu'ici a
protégé la Grèce, contribué à l'indépendance helleni-
que, acquis des droits à la reconnaissance que la
nation greque lui conservera éternellement;

C'est donc à regret que cette chambre est forcée,
par la consideration des intérêts du commerce, par
le sentiment de la dignité et de l'indépendance
nationales, par le respect dû à la fortune privée,
d'appeler toute la sollicitude du gouvernement sur
cet acte injuste contre lequel elle proteste, en mê-
me temps, et de la manière la plus formelle, se
reservant tous ses droits pour les pertes déjà éprou-
vées à des faits ultérieurs de même nature, au nom
du commerce privé, de la marine marchande et du
commerce en général.

Copie de la presente sera transmise à M. le No-
marque des Cyclades, avec prière de la communi-
quer où de droit.

Fait à Syra, le 1 Fevrier 1850.

La chambre de commerce de Syra.

(Signé) A. Ladopou'os vice président, P. Rallis, E.
Kichayias, C. Pangalos, A. Damalas, Z. Apaliras.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τετράκις ἐντὸς τριάκοντα ἑτῶν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
τοῦ ὁποίου οἱ πρόγονοι εὐεργέτησαν πολυειδῶς και πο-
λυτρόπως τὴν ἀνθρωπότητα, ἔθνος καίτοι πρεσβεῦον τὴν
τοῦ Χριστοῦ Ἀγίαν Θρησκείαν, λησμονηθὲν ὅμως παρὰ
τῶν παρ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντων λαῶν εἰς τὰς ἀλύσεις
τῆς αἰσχροτέρας δουλείας, τὸ λαμπρὸν τοῦτο λέγομεν
και ἔνδοξον διὰ τὴν καταγωγὴν του ἔθνος, τετράκις ἐν
βραχυτάτῳ καιροῦ διαστῆματι ἔδωσε τρανὰ δείγματα
ὅτι δὲν ἐξηρειώθη ὑπὸ τὴν ζυγὸν, ὅτι δὲν ἀπώλεσε τὰς
προγονικὰς ἀρετὰς του, ὅτι εἶναι προικισμένον ἐκ τῆς
φύσεως μετὰ νοημοσύνην και σύνεσιν, και τέλος ὅτι γνω-
ρίζει να ἐκτιμᾷ τὴν ἐλευθερίαν και ἀνεξαρτησίαν του.

Κατὰ τὸ ἔτος 1821 διαρρήξαν τὰς ἀλύσεις του τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος, και μιμηθὲν τὰς ὁποίας θαυμάζει ἡ ἰσ-

τορία ἀρετᾶς τῶν προγόνων του, τὴν ἀνδρείαν δηλαδὴ καὶ μεγαλοψυχίαν αὐτῶν ἀντετάχθη κατὰ τοῦ κολοσσῶ τῆς Ἀσίας, τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀφρικῆς ἀντετάχθη ὡσαύτως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνός του τούτου καὶ κατὰ διπλωματίας τινός, ἥτις ὑπόβως ἐνήργει τότε τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς του ὑποστάν δὲ ὅσα δυστυχήματα δὲν ἀναφέρει ἡ ἱστορία ὅτι ἄλλο ἔθνος ὑπέστη, ἐξῆλθε μετὰ θριάμβου ἐκ τοῦ ἀγῶνός του διὰ τῆς κραταιᾶς τοῦ Ὑψίστου χειρὸς καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν Χριστιανικῶν ἐθνῶν, δοθείσης πρὸς αὐτὸ μετὰ ἐπταετῆ φονικώτατον πόλεμον. Καὶ ἤμω· καθ' ὅλον τὸ μακρὸν τοῦ πολέμου τούτου διάστημα, καθ' ὃ ὑπέστη τὰ μεγαλύτερα δεινὰ δὲν ἔχυσεν ἀδελφικὸν αἷμα, δὲν ἐλήστευσε, δὲν ἐκλεψε, δὲν ἐπραξέ καταχρήσεις, ἐκτός τι-νων κατὰ θάλασσαν συμβασῶν, συνεπειῶν τῆς ἀπελπισίας εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθη μερὶς αὐτοῦ στερουμένη πνευ-τὸς ἄλλου πρὸς τὸ ζῆν πόρου.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1843 ἐζήτησε τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ πολιτεύματός του, σύμφωνα μὲ τὸ εἰς αὐτὴν ἐνστικ-τον τῆς ἐλευθερίας, καὶ μὲ τὰς ὑποσχέσεις τῶν δυνάμε-ων αἰτινες τὸ προστατεύουν καὶ ἐγγυήθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του. Διὰ τὴν ἀπολαύσιν δὲ τὸ μέγα τοῦτο πλεονεκτημα ἠναγκάσθη νὰ κινηθῆ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὀλό-κληρος ἐθαύμασε τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὴν σοβαρὰν περίστασιν ταύτην ἔδοσε τρανὰ δείγματα. Εἰς τοσοῦτον μεγάλῃ καὶ σημαντικῇ με-ταβολῇ οὐδὲ σταλαγμὸς αἵματος ἐχύθη, οὐδὲ περιουσία δημοσία ἢ ἰδιωτικὴ διηπάγη, οὐδὲ ἐμφύλιος ῥήξις εἰς κἀνὲν τῆς ἐπικρατείας του μέρος συνέβη, οὐδὲ ἡ τάξις παντάπασιν ἐταράχθη, καὶ ὅμως τὸ κίνημα τοῦτο εἶχεν ἐπαναστάσεως χαρακτῆρα.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1848 ἐταράχθη ὀλόκλη-ρος ἡ Εὐρώπη, ὅλοι οἱ λαοὶ ἐκινήθησαν, ἐμφύλιον αἷμα πόταμην δὲν ἐχύθη, διάφοροι σημεῖα πολιτικῶν αἰρέσεων ἀνεπετάθησαν καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ κόσμου ἐκπει-λεῖτο, καὶ ὅμως τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θεωροῦν διὰ τῆς συ-νέσεώς του ὡς χιμαίρας ὅλας τὰς πολιτικὰς ταύτας αἰρέ-σεις, εὐχαριστούμενον εἰς τὸ πολίτευμα καὶ τὸν ἡγεμόνα του καὶ διάγον ἐν ἡσυχίᾳ, ἐνησχολεῖτο διαρκούντος τοῦ μεγά-λου τούτου Εὐρωπαϊκοῦ θορύβου εἰς τὴν ὕλην καὶ διζ-νοητικὴν του ἀνάπτουζιν. Ἐθεωρεῖτο ὡς λησμονηθὲν ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, καὶ εἶθε νὰ μὴν ἤθελε τὸ ἐνθυμηθῆ πώ-ποτε αὕτη.

Ἀλλὰ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1850 ἐμνήσθη αὐτοῦ ἡ προστάτις κυβέρνησις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, ἀπέ-στειλε κατ' αὐτοῦ τρομερὸν στόλον, καὶ δι' ἀπαιτήσεων στηριζομένων εἰς μόνον τὸ αὐθαίρετον καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυρωτέρου, τῶν ὁποίων τὸ νοῆμον τοῦτο ἔθνος κατενόησε τὸν σκοπὸν καὶ τὴν πανουργίαν, ἀπεπειράθη νὰ τὸ σπρώξῃ εἰς τὸν ὄλεθρόν του. Ἀλλ' ἡ σύνεσις τοῦ Σεβαστοῦ βασιλέως μας ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμὸς ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἔθνους, ἐματαίωσαν τοὺς καταχθονίους σκοποὺς τῆς. Τὸ ἔθνος ὑπέστη μὲν ἀπρο-σοκῆτους καὶ ἀκατολογίστους ζημίας ἐν πληρεστάτῃ εἰρήνῃ, εἶδεν ἀποκλειόμενος τοὺς λιμένας του καὶ διαρ-παζομένην βανδαλικῶς τὴν δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν πε-ριουσίαν του, ἠπειλήθη πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ἔ-δειξεν ὅμως τὴν μεγαλύτεραν σύνεσιν, ἀπαρδειγματί-στον αὐταπάρνησιν, ἀνήκουστον γενναιοψυχίαν καὶ πε-ριφρόνησιν εἰς τὰς ἀπειλάς τὰς ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν τηλε-βόλων κατ' αὐτοῦ γενομένας· ἔδειξε τέλος ἀμίμητον πα-τριωτισμὸν, καὶ διὰ τῆς διαγωγῆς του ταύτης ἐπεσφρά-γισε τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα ὅλων τῶν προεκτε-θέντων κατορθωμάτων του.

Ἄς βουδαθῶσι λοιπὸν ἀπέναντι τοιαύτης διαγωγῆς οἱ ἐχθροὶ καὶ συκοφάνται του, οἵτινες δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ κατακρινῶσιν ὡς ἔθνος, βάρβαρον, κακοῦργον, φιλο-τάραχον, καὶ ἀνάξιον ἐλευθερίας. Ἄς καταισχυθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος, οἵτινες ἐνεργοῦν νὰ καταστρέ-ψωσι τὸ ἔθνος τοῦτο, τοῦ ὁποῦ οἱ πρόγονοι ἀφοῦ πολ-λυειδῶς καὶ πολυτρόπως εὐηργέτησαν, ὡς προείπομεν, τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι προωρισμένον ἄνωθεν νὰ ἐξευ-γενίσῃ ὀλόκληρον τὴν ἀνατολὴν καὶ νὰ εὐεργετήσῃ ἐκ νέου τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἡ τῆς Πάπυου Ὀθωμανικῆ διοικήσεως, κατὰ διαταγὴν ἀνωτέραν ἀναμφιβόλως, κατεβίβασε διὰ τῆς βίας πρὸ τι-νων ἡμερῶν τὴν ἰστένην τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ Πρακτωοῦ

ἔσχισε καὶ περιεφρόνησε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ διέ-ταξεν ἵνα ἐντὸς βραχυτάτου καιροῦ δικστήματος ἀνα-χωρήσωσιν ἐκεῖθεν ἅπαντες οἱ Ἕλληνες ὑπῆκοοι.

Τὸ ἀλαζὼν Διβάνιον ἐπιτίθεται πάντοτε κατὰ τῆς Ἑλ-λάδος ὁσάκις παρευσιασθῆ εὐνοϊκῇ ὀπωσθήποτε πρὸς αὐ-τὸ εὐκαιρία, ὁσάκις δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκεται εἰς πολι-τικὰς περιπετείας, διὰ νὰ δείξῃ ἀναμφιβόλως τὸ ἐχθρι-κὸν κατ' αὐτῆς αἶσθημα ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἐμπνέεται.

Ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖται ἴσως ὑπὸ τοῦ Διβανίου ἕνεκα τῆς ἀλαζονίας του, συνήθους εἰς ὅλα τὰ ἀπολίτευτα ἔθνη, ὡς κράτος ἀσήμαντον καὶ μηδαμινὸν ἀπέναντι τῆς κολοσ-σαίας αυτοκρατορίας του, θεωρεῖται δηλαδὴ ὡς κώνωψ σαίας ἀπέναντι λέοντος. Ἀλλ' ἐλησμώνησε φαίνεται, ὅτι ὁ κώνωψ οὗτος εἰσελθὼν πρὸ τινων ἐτῶν εἰς τὴν βίαν τοῦ λέοντος τὸν κατέβαλε.

Διὰ νὰ ἐξάξωμεν τὸ Διβάνιον ἀπὸ ταύτην τὴν παχυ-λωτάτην του ἀπάτην ἐκθέτομεν, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὡς Χριστιανικὸν, ἀπολαμβάνει τὰς συμπαθείας ὅλων τῶν Χριστιανικῶν τῆς Εὐρώπης λαῶν. Ὅτι ὡς ἔθνος ἐξευ-γενισμένον καὶ προοδευτικὸν, ἀπολαμβάνει τὰς συμπαθεί-ας ὅλων τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν, ἐνῶ ἡ Τουρκία κυλιέ-ται εἰς τὸν βόρβορον τῆς βαρβαρότητας καὶ ἀμαθείας, καὶ οὐδέποτε θέλει ἐξέλθῃ αὐτοῦ. Ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ὡς νεογνὸν, ἀμάρζον καὶ μέγα ἔχον μέλλον, ἀπο-λαμβάνει τὰς συμπαθείας ὅλων τῶν ἐξευγενισμένων λα-ῶν, ἐνῶ ἡ Ὀθωμανικὴ Ἀυτοκρατορία ὡς παρακμάσασα πλέον θέλει λάβῃ ταχέως ἢ ἀργότερα τὴν τύχην τὴν ὁ-ποῖαν ἔλαβον τὸσα ἄλλα παρακμάσαντα ἔθνη, ἅτινα ἀνα-φέρει ἡ ἀρχαία καὶ νέα ἱστορία. Ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔ-θνος ἐμπνέεται ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα πατριωτισμοῦ, ἐνῶ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς οὐδὲ σπιθηρ τοιοῦτου ὑπάρ-χει αἰσθήματος. Ὅτι τέλος τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει φυσικοὺς συμμάχους τοῦ τόσα ἑκατομύρια λαῶν, ὅσα ἡ Τουρκία ἔχει φυσικοὺς τῆς ἐχθροῦς.

Ἡ Τουρκία λείγουσα τὴν βίην ὡς ἡ Αἰσώπειος γαλῆ, νομίζει ὅτι τρώγει Ἑλληνικὸν αἷμα, ἐνῶ τρώγει τὸ ἰδι-κόν της. Μυριάκις ἄρα ἤθελεν εἶσθαι συμπερῶτερον εἰς αὐτὴν νὰ ἡσυχάζῃ, ν' ἀποστρέφεται τὰς ἐχθρας, ν' ἀπο-κρούῃ τὰς μεταβολὰς καὶ νὰ εὐχαριστῆται εἰς τὴν ἐνε-στῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, παρὰ νὰ δίδῃ εἰς αὐτὰ ὄθησιν οἰκονδητότε, ἐξ ἧς δύναται νὰ προσέλθῃ ἔ-κρηξις ἡφαιστείου τινος, τὸ ὁποῖον θέλει τὴν καταφλέ-ξει ἐν ἀκαρεῖ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ὑπὸ τοῦ Κυρίου Πισκατόρου μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἐντὸς αὐτῆς τὴν 8 Φεβρουαρίου.

Κύριοι

Πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν παρεκάλεσα τὴν ἐθνοσυνέλευσιν νὰ νὰ μοι δώσῃ τὴν ἀδειαν νὰ διευθύνω ἐρωτήσεις τινὰς περὶ τῶν πρὸ ὀλίγου ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβάντων· ὁ δὲ κύριος ὑπουργὸς ἐζήτησε ν' ἀναβληθῶσι δι' ὀκτῶ ἡμέρας αἱ ἐρωτήσεις μου αὐταί. Ὁμολογῶ ὅτι ἐλυπήθην. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιστάσει σκέπτομαι περὶ τῆς εὐθύνης ἧτις ἐπίκειται ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πιστεύω ὅτι μόνη αὕτη δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν πρέπει νὰ παραδεχθῆ μίαν τοιαύτην συζήτησιν. Ἐ-λυπήθην περὶ οὗτου, καὶ πρὸ πάντων διότι ἐπεθύμουν ὥστε οἱ λόγοι οἱ ἐκφωνηθέντες εἰς τοῦτο τὸ βῆμα καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐκφρασθησόμενον αἶσθημα νὰ φθάσωσι μέχρι τῆς Ἑλλάδος, ὅχι διὰ νὰ ἐρεθίσωσιν ἀσυνέτους ὄρμας, ἀλλὰ τὴν ἡσυχον σταθερότητα τὴν ἀνήκουσαν εἰς λαὸν ἡσυχον, ἀλλὰ γενναίον ἐνταυτῷ. Ἡ λύπη μου ὅμως ἠλαττώθη ἕνεκα τῶν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ συμβάντων.

Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς, ὅστις δὲν ἴδεν εὐχαρίστως τὸ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἐκφρασθὲν αἶσθημα ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβάντων. Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ὅστις δὲν ἐξεπλήχθη διὰ τὰς τοσοῦτον ἀξίας καὶ γενναίας ἐκφρά-σεις τοῦ Λόρδου Ἀβερδίνου, διὰ τὴν ἀτάραχον ἀξιοπρέ-πειαν τὴν ὁποίαν παρεμφαίνει ἡ ἀπάντησις τοῦ Λόρδου Λανδὸβ καὶ διὰ τὴν μετριοφροσύνην μετ' ἧς ἐξεφράσθη ὁ Λόρδος Παλμερστῶν. Ταῦτα εἶναι γεγονότα τοιαύτης φύσεως, ὥστε καθιστῶσιν εὐκαλύτατον τὸ ἔργον μου καὶ τὴν συζήτησιν.

Τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι γεγονότα εἶναι ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν πλέον ἀπροσοκῆτων, ὅχι ὅμως καὶ διὰ τοὺς ὅσοι ὡς ἐγὼ, παρευρέθησαν καὶ εἶχον χρέος νὰ παρευρίσκοντο· εἰς τὰ συμβάντα, τῶν ὁποίων ταῦτα εἶναι συνέπειαι, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους εὐκολον ἦτο νὰ προΐδωσιν ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅτι ἐμελλε νὰ γίνῃ κίνημα σοβαρὸν. Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο νὰ προΐδῃ ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλίς ἐνήργουν ἐκ συμφώνου, οἱ δὲ στόλοι ὁ Ἀγ-γλικὸς καὶ ὁ Γαλλικὸς ἦσαν ἠνωμένοι ὑπὲρ ἐνός συμφέ-ροντος φιλανθρώπου καὶ δικαίου, καθ' ἣν στιγμὴν συνα-νοήθησαν οἱ στόλοι οὗτοι διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος δυστυχῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλί-σωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐνός τόπου τοῦ ὁποῦ οἱ γεν-ναῖαι προσπάθειαι (λέγω τῆς Τουρκίας) ἠξιοῦντο τῆς συμπα-θείας ταύτης, τίς ἤθελε λέγω προΐδει, ὅτι ἄνευ οὐδε-μιάς γνωστοποιήσεως πρὸς ἔμὸν διευθυντὴν τοῦ στό-λου μας, καὶ χωρὶς νὰ εἶπῃ ὁ Ναύαρχος Πάρκερ εἰς τοὺς ἀποχαιρετισμοὺς του πρὸς τὸν Ναύαρχον Γάλλον ποῖαν ὁδὸν ἐμελλε ν' ἀκολουθήσῃ καὶ τί ἐμελλε νὰ πρά-ξῃ, δεκατρία Ἀγγλικά δίκροτα ἐνεφανίσθησαν ὡς ἐχθρικά εἰς τὸν ὄρμον τῆς Σαλαμίνας;

Τὸ συμβᾶν τοῦτο ἦτο τοσοῦτον ἀπροσοκῆτον, ὥστε ἐξ οὐδενὸς μέρους ἐφθασεν ἡ παρκαμικρώτερα πληροφορία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ πε-ρὶ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ τρέξῃ. Ὁ Βασι-λεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἐζήτησαν πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου καὶ ἡ-τοίμαζον ἐορτήν. Ὁ Ναύαρχος Πάρκερ φθάσας εἰς τὰ παράλια ταῦτα ἀφῆκεν ἕνδεκα δίκροτα εἰς τὴν Σαλαμί-να καὶ εἰσῆλθε μετὰ δύο μόνον εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μετέ-βη εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἐπαρουσίασε πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν τοὺς ἐπιτελεῖς του· ἐξερχόμενος δὲ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης τῆς τοσοῦτον φιλικῆς, ἔλαβε διὰ πρώτην φορὰν θέσιν ἀπειλητικὴν. Παρουσιασθεὶς ὅθεν πρὸς τὸν κύριον Λόντον ἀνήγγειλε πρὸς αὐτὸν ὅτι θέλει ὑπερασπίσει τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κυβερνήσεώς του. Δὲν πρίκειται, εἶπε, νὰ ἐξετάσωμεν ὁποῖον εἶναι τὸ δίκαιον ἢ τὸ ἄδικον, παρκαχωρῶ μόνον πρὸς σὲ εἰκοσιτευσάρων ὠρῶν προθεσίαν, καὶ ἐὰν ἐντὸς αὐτῆς δὲν λάβω ἱκανο-ποίησιν θέλω κάμει χρῆσιν ἀναγκαστικῶν μέτρων. Πό-τε, κύριοι, καὶ κατὰ τινος τόπου ἔγινε ποτὲ τοιαύτη πρότασις; Δὲν δύναμαι λοιπὸν νὰ τὴν χαρακτηρίσω ἄλλως, εἰμὴ ἐπενθυμίζων πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἐξῆς ἀξιοπρέ-πεις καὶ σκυθρωποὺς λόγους τοῦ Βασιλέως. « Ἀμφιβάλ-λω ἂν παρῆλθον πενήτηντα ἔτη, ἀφάτου οὗτοι πῶς ἐφέρ-θησαν ἐναντίον ἐνός λαοῦ τῆς Βαρβαρίας ». (Κίνησις· Κάλλιστα!) Κάλλιστα!

Σπουδαῖον, νομίζω, κύριοι, νὰ ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τίς δύναται νὰ ἦναι ἡ ἀξία τῶν ἀπαιτήσεων περὶ ὧν πρό-κειται (θόρυβος· λαλήσατε! λαλήσατε!) Πρὸς τοῦτο δὲ θέλω κάμει χρῆσιν ὀλίγων λέξεων δι' ἕκαστον τῶν γε-γονότων, ἅτινα ἔδοσαν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ταύ-τας. Ἴδου εἰς τι στηρίζεται ἡ πρώτη. Ἴονίος τις ἐφυ-λακίσθη ἐν Πάτραις διὰ φόνον, καὶ φόνον ἀποστράπαιον καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἄλλοι Ἴόνιοι ἔλαβον μέ-ρος ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος καὶ ἐζήτησαν νὰ ὑποκι-νήσωσι στάσιν. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἐκρατήθησαν καὶ ἐφυ-λακίσθησαν μετὰ μεγάλῃ αὐτῶν ἀντίστασιν.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐζήτησεν ἀποζημιῶσιν δι' ἕ-καστον αὐτῶν ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἐδασανίσθησαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διέταξεν ἀνάκρισιν. Οἱ πρέ-σβεις τῆς Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας ἐπανέλαβον τὴν ἀνάκρισιν ταύτην, καὶ ὅμως ἐξ αὐτῆς ἐζήχθη ὅτι δὲν συνέβη ἄλλο τι εἰμὴ τὸ ἐπόμενον. Διὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὴν φυλακὴν τοὺς τρεῖς τούτους Ἴονας ἔβαλαν εἰς τὰς χειράς των δεσμὰ (menottes)· ἕνεκα τούτου λοι-πὸν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπαιτεῖ ἀποζημιῶσιν πρὸς 20 ἴνδρας στερλίνας δι' ἕκαστον αὐτῶν, δεκατρία δὲ Ἀγ-γλικά δίκροτα ἐλλιμενίσθησαν εἰς τὸν ὄρμον τῆς Σα-λαμίνας.

Ἴδου τὸ δεύτερον γεγονός. Ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ ἐνός Ἴονος, δύο ἄλλοι Ἴονες ἐφυλακίσθησαν διὰ κλοπὴν. Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις παραπονεῖται ζητοῦσα καὶ αὐτῶς ἀποζημιῶσιν εἰκοσι ἰνδρῶν στερλινῶν δι' ἕκαστον τούτων τῶν φιλακισθέντων ἀτόμων. Σημειώσατε δὲ ὅτι ἀμφό-τεροι οἱ Ἴονες οὗτοι δὲν εἶχον οὐδὲ Ἀγγλικά διαβαστήρια, καὶ ὅτι ταῦτα ἐπράλθησαν εἰς μέρος ὅπου κατοικοῦν (ἡ συνέχεια ἐν Παραρτήματι)

Εάν λοιπόν έπρεπε να θεωρούνται αυτοί προσηλυτισμένοι υπό τής Αγγλικής διπλωματίας, άποδοθέντος ήθελον εισθαι να διατηρηθώσιν άστυνομικά διατάγματα τα ότομα ταύτα ήσαν μόνον Ιονες ως εκ τής κατοικίας των, δέν είχαν όμως Αγγλική διαβατήρια ή έγγραφα.

Κατά τόν Ιονες κατοικούντες εν Ελλάδι.

Κατά τόν 1846 πλοίαρχος τινος Ιονική έλπιστεύθησαν κατά τούς αιγιαλούς τής Ελλάδος. Η Αγγλική κυβερνήτης έδειχθη πολύ άχόρταγος και έζήτησε παρά τής Ελλάδος άποζημιώσιν εκ καλήρων διατήλων 1896 διατάσσον αούτων των πλοικρίων, λέγουσα, ότι οι πλοίαρχοι αούτων των πλοίων έφύρουσαν φέσις επί των υποίων ύποληστρικών πλοίων, ύπερ παρεμφάνει ότι ήσαν άστυκός στεματόσημον, ύπερ παρεμφάνει ότι ήσαν άστυκός έξουσίας ύπάλληλοι.

Εξώ λοιπόν τήν πεποιθήσιν άν όχι τήν βεβαιότητάς, ότι τήν πλοίαρχος ταύτα έλπιστεύθησαν παρά Κεφαλονίων, οτινες ήδύναντο κάλλιστα ως εκ τού συνήθους τήν μεσημβρινά έθνη δόλου να φορτώσι φέσις, δια να καταπαύσιν τήν καταγωγήν των. Είναι προσέτι άστυκός να έτελέσθη ή κλοπή αούτη ύπό λειποτακτών εις τήν άστυκός περιπλανωμένων. άλλ' εξ όσων άπεδείχθησαν άστυκός ύπερχειδικολογούν τόν να λέγεται εις μίαν κυβερνήσιν ότι τόν κακούργημα τούτο έπράχθη παρά των ύπαλλήλων τής.

Επρόν τι γεγονός συνέβη εις Αθήνας κατά τόν έτος 1847. Υπάρχει αούτο ή λυπηρόν έθιμον, άλλά δέν είναι παράδοξον άν ύπάρχη μεταξύν λαού πρό όλίγου άστυκός τήν ανεξαρτησία του και προβαίνοντος εις τήν Εύρωπαικόν εξευγενισμόν. Τήν παραμονήν τού έθιμου τήν χωρικά παιδία περιφέρονται φέροντα όμοίωμα Ιουδαίου. Η άστυνομία ήθέλησε να έμποδίση τήν πράξιν ταύτην.

Αούτημερόν οικία τις άτημάντου άξίας καταλήθη από αούτην τήν ομάδα των παιδιών τήν όποία συνεπλήθησαν μετά τών ύπαλλήλων τής έξουσίας. Η οικία αούτη έφερε πολύ, τή εν αούτη κινήτάν έσυντρέφθησαν και μέλος των τοίχων τής έκρημνίσθη. Η οικία αούτη ανήκει εις τήν Ιουδαϊκόν ύπάκουον Πορτογάλλον, τούτο δέν είναι άστυκός άληθής, ώστε μή ύπάρχοντος εν Αθήναις τρέστος τής Πορτογαλλίας, διευθύνθη αούτος κατά πρώτον εις τόν πρέσβυν τής Ισπανίας. Εξ έμμέσων δέν συμπεράσθη τήν όποία προεκάλεσεν ό δόν Πασικός (αούτος ονομάζεται ό Ιουδαϊκός αούτος) ενεπιστεύθη τήν άστυκός τούς εις τήν Αγγλικήν Πρεσβείαν, ήτις άπαιτεί ήδη ύπερ τού 800,000 δραχμάς ήτοι φράγκα 700,000 πενήτων. Καθ' ήν δέν στιγμήν ό Αγγλικός στόλος ήρχισθη να ύποστηρίξη τήν άστυκός τήν, ό Ιουδαϊκός αούτος έσυνιδιάζετο μετά τής 'Ελληνικής Κυβερνήσεως δια τήν χιλιάδας φράγκα. (Γέλω!) Είναι άληθής ότι προσεβλήθη και εν δώρον, άλλ' άγνωσά δια τίνα.

Τόν πέμπτον γεγονός είναι σοβαρότερον, και κατά τούτο όμολογώ, ότι ή 'Ελληνική κυβερνήσιν έχει άδικον. Οπόταν ή έδρα τής Κυβερνήσεως μεταφέρθη εις Αθήνας, άστυκός ήναγκασθη να χορηγήσιν ή πόλις όλα τή γήπεδα τήν άναγκασθόντα δια δημόσια καταστήματα. Μεταξύν των γηπέδων τούτων εύρέθη εν άνήκον εις τόν κύριον Φινλαύ, ήτις έπρεπε να άποζημιωθή. άλλ' έντευθεν έγεννήθη διένεξις μεταξύν τού δήμου και τού δήμοσιου περι τού εις άμφοτέρων τούτων έπρεπε να ύποσθ τήν δαπάνην ταύτην.

Διαρκούσης τής διένεξεως ταύτης, ή αξία των γηπέδων έμείωθη, ό δέν κύριος Φινλαύ άπήτη ποσότητα σημαντικήν. Η 'Ελληνική κυβερνήσιν, έπρεπε να έλθιάσιν τόν πέλοσ τής ύποθέσεως ταύτης, και έχει άδικον διότι δέν άπεπεράτωσεν αούτην ταχύτερον. άλλ' επί τέλους δέν άπηνήθη τόν χρέος τής όπόταν δέν τή πλοία τού ναυάρχου Πάρερ έφθισαν εις τήν Σαλαμίνα, τή διαφερόμενα μέλη έχον ύποβληθη εις δικαιοσύνην.

Υπάρχει επί τέλους και ή ύπόθεσις των νήτων Σαλαμίνας και Ελαφονήσου των όποιων τήν κυριότητα άστυκός ή Αγγλία. Δι εκείνοσ όσοι έσπούδασαν τόν ζήλον τούτο, εις των όποιων είμαι βέβαιος ότι είναι και άστυκός των έξωτερικών ύποθέσεων, όστις άναμφισβήτως άνέγνω τόν έξοχον ύπόμνημα τόν ύπό τής 'Ελλάδος έμπεσέν, τόν ζήτημα είναι άσποδύτατον. άλλά και άν ή ύπόθεσις έχει ύπόστασιν τινά, έδύνάτο τις να συμπράξιν,

ότι ή Μεγάλη Βρετανία όπλίσθη κατά τής 'Ελλάδος δια να λάβη παρά αούτης δύο σκοπέλους, εξ όν ό εις έπειδή άπέχει μακράν τού παραλίου μίαν μόνον τηλεβόλου βολήν, δύναται να χρησιμεύσιν ως μέσον ενεργείας κατά τής 'Ελληνικής χώρας.

Λέγεται ότι ό κύριος Ουάις άνακάλεσε τήν άστυκός του τήν άφορώσιν ταύτα, τήν δύο νήσους. Δέν έλέγηθη όμως ότι εκτός πάσης άστυκός, ό ναύαρχος Πάρερ θέλει μεταβή εις τήν παράλια των νήσων τούτων, έπιθέσει άποβάλλει εξ αούτων τού 'Ελληνικού ύπαλλήλους και ότι θέλει τήν κατέξει.

Πιστεύω δέν ότι τούτο εξεταλέσθη ήδη, και ήλυσται ποτέ τόν πλέον πατριώτην και έπίμονον των Αγγλικών πρακτόρων είπόντα, ότι δέν ύπάρχει ή παραμικρός λόγος δια να άναδεχθ ήτις τοιαύτην ύπόθεσιν.

Ίδον, κύριοι, τήν προσπαθεία τής 'Ελλάδος και τήν ενεθάρρυναν, όχι μόνον ύπερ τού συμφέροντος τής Γαλλίας, άλλά και ύπερ τού συμφέροντος τής 'Ελληνικής Κυβερνήσεως. Δύναμαι δέν να εκθίσω προς τήν συνέλευσιν γεγονότα τινά μαρτυρούντα όχι κακήν θέλησιν τής Αγγλίας κατά τής Ελλάδος, άλλ' έπιθυμίαν τού εξουσίας εν αούτη.

Ό Κωλέττης είχε συλλάβει μεγάλην τινά ιδέα ύπερ των οικονομικών τής 'Ελλάδος. Σχέδιον εκπονήσεως των έθνικών κτημάτων εύφυώς έρευνήσιν παρά αούτου εκνομοποιήθη προς τήν Κυβερνήσιν τής Γαλλίας και Ρωσίας, ατινες μετά σοβαρά προσοχή, τόν εξέτασαν. Οπόταν δέν τόν σχέδιον τούτο ύπεβλήθη εις τήν έγκρισιν τού Αγγλικού μυστικοσυμβουλίου άπερρίφθη άνεξετάστως. Πολλάκις ή Αγγλία ανταπεκρίθη εις τήν αιτήσιν τής Ελλάδος με τρόπον άνάξιον τού τόπου τούτου και άσχυρόν ως προς τήν Εύρώπην. Ότε τόν προσέβησεν σχέδιον τού κυρίου Κωλέττου έπαρουσιάσθη προς τόν Λόρδον Παλμερστον, τόν άπερρίφεν αούτος είπόν: « Δέν έχω καιρόν να άνασχολούμαι ύπερ τής 'Ελλάδος. Άς πληρώσιν τήν χρέη τής. »

Φωνή τις ήκούσθη. Δέν πράττει ποτέ άλλ' (Διαφοροι κινήσεις.)

Ό Κ. Πισκατόρης.— Είναι άράγε τούτο μόνον; Πρέπει να άστυκός έπενθυμίσω τήν θέσιν τήν όποία έλαθεν ή Αγγλία επί τής επαναστάσεως τού Γρίβα. Τή 'Ελληνική στρατεύματα ήθελον να τόν προσβάλλωσιν δια θάλασσαν, άλλ' ή διόδος έφράχθη ύπό τού Αγγλικού στόλου όπόταν δέν ό Γρίβος ήναγκάσθη να παραδοθ ή εύρε βοήθειαν και σύμπραξιν εκ μέρους των Αγγλων πρακτόρων, ατινες προσέφερον προς αούτον τή τής φυγής του μέσον. Οπόταν δέν ό Γριζιώτης έπληρώθη κατα τήν επανάστασιν τήν όποίαν ενήργησεν, εύρε δια μέσου τής Αγγλίας άσυλον εις τήν Τουρκία, και όχι προστασία ύπαρχουμένην ύπό τής φιλανθρωπικής, μιλονότι έπραξε κακούργημα. Τή έδόθησαν χρήματα, εκτακίωσεν εις τήν οικίαν τού Αγγλικού προξένου και εις τόν πλησιέστερον τής 'Ελληνικής χώρας μέρος.

Εν καιρώ τής των Πατρών μεταλαβήσεως, ό διοικητής έδωκεν ύπό των επαναστατών. Οπόταν δέν αούτοι ήναγκάσθησαν να εγκαταλείψωσιν τήν πόλιν, ήρπασαν πενήτηκοντα χιλιάδας δραχμάς, εξ όν τήν 30000 έλαβον παρά τής Τραπεζής. Επανελθόν έσπομένως ό διοικητής έδώκε τούς επαναστάτας, ολλά καθ' ήν στιγμήν εισήρχετο εις τήν πόλιν, αι λέμβοι ενός Αγγλικού άστυκός έσωσαν τούς επαναστάτας και τήν χρήματα. Πάσα δέν άστυκός απέβη άτελεσφόρητος, και όπόταν έγώ μετά έν έτος άπλήθον τής 'Ελλάδος, δέν είχον είσέτι άποδοθ αούτοι αι 30000 δραχμάς.

Σήμερον δέν τί συμβαίνει κύριοι; σεις τόν ήξείρετε και δύνασθε να παρατηρήσιν τήν Αγγλικήν εισέτι θέσιν. Πάσα πρότασις περί προθεσμίας άπερρίφθη, και καταναγκαστικά μέτρα έλήφθησαν κατά τής 'Ελληνικής Κυβερνήσεως. Τή πλοία τής κατεσχέθησαν και μετακομίσθησαν εις Πειρία ύπό Αγγλικήν σημαία. Εκφορτόνουν μακράν τού Τελωνείου τήν έμπορικά πλοία, δια να στερηώσιν τόν δυστυχ τούτον τόπον των οικονομικών του πηγών, και περιπέλον ή Αγγλική πρεσβεία μετθή εντός τού στόλου ύποχρεώσασιν τούς όμοισούς τής τήν εντός τού στόλου ύποχρεώσασιν να λάβουν καταναγκαστικά μέτρα. Άγνωσά ποι' άλλ' είμαι εύτυχη να είμαι όστις εις τοιαύτ' άστυκός περιστάσει, ό άν-

τιπρόσωπος τής Γαλλίας δέν έβράδυναν, άλλ' έφέρθη εν γένος και συνετώ, άναδέχθη μιν ατομικήν εύθύνην, άλλά δέν ένοχοποίησε τήν Γαλλία.

Εν ένί λόγω, έπεφύλαξεν ύπερ τής διπλωματίας μας όλην τήν ελευθερίαν τού ενεργεί και κατέστησε σαβαστόν τόν όνομα τής Γαλλίας εις άστυκός τήν Ελλάδα. (Κάλλιστα! Κάλλιστα.)

Εν τούτοις ό κύριος Λόντος πληροφορηθείς τήν κατάστασιν τού άστυκός τού όθων έγραψε προς τόν κύριον Ουάις τήν εξής επιστολήν.

« Ένταύθα άνέφερον ό ρήτωρ τήν πρώτην άπάντησιν τού κυρίου Λόντου προς τόν κύριον Ουάις γνωστήν προς τούς άναγνώστας μας και εξηκούσθησεν.

Ό Βασιλεύς έπεκαλέσθη τήν λαόν του και ό λαός θέλει ανταπεκρίθ εις τήν έπίκλησιν ταύτην. Αι πρεσβείαι τής Γαλλίας και τής Ρωσίας έλαβον τήν άναγκαστικήν δια τήν συνδρομήν των. Ίδου πού εύρίσκαται ή διένεξις αούτη. Δέν έρωτώ τήν Κυβερνήσιν τί θέλει πράξει, διότι είμαι ένδοξώς πεπεισμένος ότι θέλει πράξει κατά τόν καθήκον τής. (Είρωνικαί έπιφωνήσεις εκ τής άριστεράς άκρας και ψιθυρισμοί.)

Ό Κ. Πρόεδρος. Αποταθείς προς άριστεράν.— Ούτω μεταχειρίζεσθε ύμεις τήν Κυβερνήσιν σας. Μιλήητε τόν 'Ελληνικόν λαόν και ενισχύσατε αούτην. (Κάλλιστα. Κάλλιστα.)

Ό Κ. Πισκατόρης.— είμαι πεπεισμένος ότι καθόσον άφορά τήν συνέλευσιν, θέλει πράξει αούτη ήτις είναι άναγκαστική. είμαι πεπεισμένος προσέτι, ότι δια τού συνδέσμου άμφοτέρων των έξουσιών μας, θέλουν ληφθ μέτρα ήτις θέλουν ενεργεί τήν Ελλάδα ενώπιον τής Εύρώπης. (Διακοπή εις τήν άριστεράν άκραν.)

Φωνή τις ήκούσθη. « Ω; εις τήν Ρώμην; »

Ό Κ. Πισκατόρης. Η σύγκρισις δέν είναι κατάλληλος. Δέν θέλουμεν λησμονήσιν κύριοι ότι ή 'Ελλάς έφρόντισεν ύπερ τής ανεξαρτησίας τής, όπόταν ή Εύρώπη δέν τήν ενθυμήτο καν. Εν μιά δέν των ήμερών ό λαός αούτος ήγήθη εξηφανισμένος και αιματόφυρτος μιν, άλλά τροπαιούχος. Εύγενώς και άνδρείως ενίκησεν. Υπάρχει δέν ένταύθα έντιμός τής στρατηγός, όστις δύναται να μαρτυρήσιν περί τούτου χρείας τυχεύσεως. Ό λαός αούτος άπέκτησε τήν ανεξαρτησία του και φιλελευθέρην κυβερνήσιν. Θέλουν τόν κατακρίνει ίσως ότι δέν έλαβεν εισέτι διοικήσιν έντελώ τακτικήν θέλουν τόν κατακρίνει ότι τα μέθοδα του έσυχλόνται από ληττάς. άλλ' ό Θεός τί ήθέλησε είπει, εάν εξητηίτο παρά τής Γαλλίας να παράξη εντός 29 έτών, ό τι πράχμας ό ένδοξός αούτος τόπος εντός τούσούτον μικρού διαστήματος καιρού; (Επιδοκίμοσις.)

Θέλετε πράξει ίσως ό; ό δυστυχής φίλος μου Κωλέττης, όστις εις τοιαύτ' άστυκός άπάντη με τήν εξής προσφώνη και άληθή κατ' ήμεις έκφρασιν: « Θέλετε να άναπαύσιν εις πλοίων τι περισσώτερον ιστία άφ' όσα δύνανται να φέρη;... Θέλετε να ζήττωσιν παρά τού 'Ελληνικού λαού άρετάς άστυκός ίσως, και αι όποία άν ύποσθ ήτις ύπάρχουσιν εύρίσκονται παρά τοις έθνοσι τοις πλέον προοδευμένοις; »

Η Εύρώπη δέν έδραμίσθησεν τήν Ελλάδα παρακινωμένη ύπό ρομαντικού αισθήματος, άλλ' επί πολιτικώ σκοπώ. Ηθέλησε να δημιουργήσιν Σουηδικήν εν τή Ανατολή, τόπον δηλαδή ουδέτερον ως κεφαλή τής γεφυρας τής 'Ελληνικής φυλής. Ηθέλησε να καταστή ποτέ ή Ελλάδα μία εκ των Εύρωπαικών δυνάμεων.

είμαι βέβαιος ότι, παν ό τι ήθέλησεν ή Εύρώπη, τόν θέλει και ή Αγγλία. άλλ' ός έρωτήσωμεν τί θέλει και ό Λόρδος Παλμερστον δια ταύτης τής τραχείας και πρακτικώς πολιτικώς του τής τραπεζεύσεως ήδη τήν άστυκός Ελλάδα. (Κινήσις. Κάλλιστα.)

Τήν έρώτησιν ταύτην άπευθίνα όχι μόνον προς τήν Γαλλίαν άλλά προς ελόκληρον τήν Αγγλίαν, και θεωρώ καθήκον μου να ενθυμίσω τήν εύγενή διαγωγήν τήν όποίαν έτήρησεν εις άλλας περιστάσεις. (Κάλλιστα. Κάλλιστα.)

Ό Κ. Στρατηγός Δε-Λαχάιτ ύπομνήσιν των έξωτερικών ύποθέσεων. Κύριοι. Κατά τήν συνέλευσιν τής παρελθούσης δευτέρας άπήτησα έκτακτικόν τριήμερον δια να άπαντήσω εις τήν έρωτήσιν τήν όποίαν ό έντιμος κύριος Πισκατόρης μοι άνήγγειλεν ότι ήθελε να μεί άπευθίνα περί τής μεταξύν Ελλάδα και Αγγλίας διένε-

ΕΠΙΧΡΙΑ συνδρομή δια την Σύρον δραχ. 30
Εκτός της Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Εκδίδεται την Τρίτην εκάστης εβδομάδος.
Τιμή της καταχώρησης, δι' έκαστον στίχον λεπ. . 15

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πραγματευθέντες προλαβόντως περί του σοβαρού ζητήματος τὸ ὁποῖον ἐπασχολεῖ ἤδη ὅλα τὰ πνεύματα, εἶπομεν, ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι ἐν ἑκ τῶν ἐξόχων ἔργων τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, σιμὰ εἰς πολλὰ ἄλλα ἄτινα ὑπὲρ ἡμῶν ἔπραξε. Καὶ ἀληθῶς ὁπόταν ἐπιστήσῃ τις ἐπ' αὐτοῦ σπουδαίως τὴν προσοχὴν του καὶ προῖδῃ τὰς συνεπειὰς του, καὶ ὅτι καὶ τοι ἐπενεγκὼν ἀκαταλόγιστους ζημίας καὶ πολλῶν ἐτῶν ὀπισθοδρόμησιν εἰς τε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας, ὡς καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐπανάστασις μας ἐπήνεγκεν ἀκαταλόγιστους καὶ ἀπείρους καταστροφὰς, καὶ ὁμοῦ τὴν παρεδέχθημεν ὡς ἔργον τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, θέλει ἐπιφέρει ἀναντιρρήτως καὶ ἀκαταλόγιστα κακά. Τοῦτο δὲ ἐπιχειροῦμεν νὰ καταδείξωμεν.

Πολλάκις ἀνέγνωμεν εἰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας καὶ πολλοὺς εὐρωπαίους εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκασχολουμένους ἠκούσαμεν λέγοντας, ὅτι ὁ στενὸς περιορισμὸς τῶν ὀρίων τοῦ Βασιλείου μας, καὶ ὅλα τὰ προσκόμματα ὅσα εἰς τὴν πολιτικὴν πορείαν μας ἀπαντῶμεν, προήλθον καὶ προέρχονται ἐκ τῆς ἀντιζηλίας, τὴν ὁποῖαν ἐγέννησε καὶ αὐξάνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ θρησκεία μας. Ὅτι πολιτικὴ τις θεωροῦσα ἡμᾶς ὡς λαὸν συγγενεὺν θρησκευτικῶς μετὰ τῆς ἄρκτου, δὲν εὐρίσκει ἐν ἡμῖν τ' ἀπαιτούμενα πιστὰ, καὶ ἐπειδὴ δοθείσης Εὐρωπαϊκῆς τινος πολιτικῆς ταρχῆς, νομίζει ὅτι θέλομεν ταχθῆ ὑπὸ τὴν τῆς ἄρκτου ἐπιρροήν, θεωρεῖ ὡς ἀνίσχυρον τὸν φραγκλὸν τὸν ὁποῖον διὰ τῆς δημιουργήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐνόμισεν ὅτι ἔθετο μετὰ τῆς ἄρκτου καὶ τῆς Εὐρώπης. Μὴ πιστεύουσα δὲ ὅτι ἐμπνεόμεθα ὑπὸ αἰσθημάτων ἐθνισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ὥστε νὰ ὑποστῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ πρὸς ὑπεράτιπιν τῶν τὰ μεγαλύτερα δεινὰ, τὰ πλέον ἀνήκουστα δυστυχήματα, μετεμελήθη διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ βασιλείου μας καὶ ἐνεκὰ τούτου προσπαθεῖ νὰ τὸ καταστρέψῃ. Ὅτι ἐντεῦθεν ἔλαβον χώραν πρὸ τινος καιροῦ διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Διευκτινοῦ περὶ νέας πρὸς αὐτὸ ὑποταγῆς μας. Ὅτι ἐντεῦθεν ὡσαύτως ὑπεκινήθη κατὰ τὸ ἔτος 1848 ἡ Τουρκοκλιδικὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος εἰσβολή. Ὅτι ἐντεῦθεν διεδίδοντο αἱ ἀπαισίαι φῆμαι περὶ ἀποβολῆς τοῦ ὄθωνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας ἰδίως ἡμῶν ὡσὶν ἠκούσαμεν ὡς καὶ πάμπολλοι τῶν ἀναγνωστῶν μας, καὶ ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον καταστρεφόμενον διαίρεται εἰς τρεῖς ἡγεμονίας ὡς ἡ Κρήτη καὶ ἡ Σάμος εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν δυναστείαν ὑποτελεῖς. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἀναντιρρήτως καὶ ἡ προσόρμις ἐν Σαλαμίνι τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου σχεδίου. Ἡ προκειμένη λοιπὸν δοκιμασία καὶ ἡ ἀπαρδειγμάτιστος σταθερότης μας τοῦ νὰ ὑποστῶμεν ἡσυχῶς καὶ ἀταράχως ὅλα τὰ δυστυχήματα αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ διόλου τὸ ὑπὲρ τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας μας αἰσθημα, μᾶς θέτει πολιτικῶς εἰς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης, μᾶς συνιστᾷ μεγάλως παρ' αὐτῆ καὶ ἐκβάλλει αὐτὴν τῆς ἀπάτης εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκετο. Ἴδου λοιπὸν τὸ πρῶτον καλὸν, ὅπερ ἐκ τῆς σκληρᾶς ταύτης δοκιμασίας ἀπεκτῆσαμεν, τὸ ὁποῖον θέλει συντείνει ὑπερβαλλόντως ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἥτις ἴσως εἶναι ἐγγὺς ἤδη, καὶ ἐνταυτῶ ὑπὲρ τῆς μελλούσης δόξης μας.

Μετὰ τὸ ἡγεμόνος μας καὶ τοῦ ἔθνους ὑπῆρχε πρὸ τινος καιροῦ, ὡς μὴ ὄφειλε, ψυχρότης τις, τὴν ὁποῖαν ἐγέννησεν ἡ ἀνήθικος τῆς ἀντιβασιλείας κυβέρνησις, ἡ κατασπατάλευσις τοῦ δανείου, ἡ τῶν Βαυαρῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πολυχρόνιος διαμονή, εἰς οὓς ἐδόθησαν αἱ ὑψηλοτέραι στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ θέσεις καὶ ἐξ αὐτῶν προήλθον μεγάλα καὶ δίκαια ἀντιζηλίας, αἰσχροὶ τινες αὐλοκόλακες, οἵτινες διὰ νὰ συστηθῶσι παρὰ τῶν ἡγεμόνων μετεχειρίζοντο δι' ὑποστηρίγματα τῶν τῶν ψεύδους, τὴν συκοφαν-

τίαν καὶ διάφορα φρόνητρα, καὶ πρὸ πάντων ἡ προδοσία καὶ ἡ ἐπιβουλὴ μικρᾶς τινος καὶ ἀσημάντου ξενιζούσης μερίδος, ἥτις σκοπὸν προθεμένη νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ καταστρεπτικὸν σχέδιον τῆς πολιτικῆς, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ ἐξεθέσαμεν, διεκκήρυσεν ἀναφανδὸν σχεδὸν κατὰ τοῦ ἡγεμόνος ὅσα οὐδὲ τολμῶμεν κἄν ν' ἀναφέρωμεν, διὰ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ. Ἡ ψυχρότης αὕτη ἡλάττωνε βαθμηδὸν τὴν καλὴν μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τοῦ ἔθνους πίστιν, καὶ ἐχλάρνε κατὰ φυσικὸν λόγον τοὺς συνδέοντας ταῦτα τὰ δύο στοιχεῖα δεσμούς. Ἐκαστος δὲ δύναται νὰ συμπεράνη ποῖα ἡδύνατο νὰ ἦναι αἱ δυστυχεῖς συνέπειαι τῆς ψυχρότητος ταύτης, ἐὰν ὡς ἐκ θαύματος δὲν ἐπαρουσιάζετο ἡ προκειμένη δοκιμασία, ἥτις ἐξαφανίσασα τὴν ψυχρότητα ταύτην, ἐπαναφέρουσα τὴν καλὴν πίστιν, συσφίγγεσα τοὺς μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τοῦ ἔθνους δεσμούς, καὶ ἀποδείξασα, ὅτι ὁ μὲν ἡγεμὼν περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τιμὴν, τὸ δὲ ἔθνος θεωρεῖ αὐτὸν ὡς ἄγκυραν τῆς σωτηρίας του, καὶ ὅτι εἶναι ἔτοιμον νὰ χύσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ αἵματός του ραπίδα, ὅχι μόνον θέλει μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς δυστυχεῖς συνεπειὰς τῆς ψυχρότητος ταύτης, ἀλλὰ θέλει ἐπιφέρει καὶ αἰσιώτατα ἀποτελέσματα. Περιττὰ καθίστανται τοῦ λοιποῦ αἱ Καμαρίλλαι, περιττοὶ οἱ Βαλαμάκται καὶ Προβιλέγγιοι, περιττοὶ οἱ αὐλοκόλακες, οἵτινες ἐπίδειξιν ποιοῦντες ὅτι εἶναι οἱ μόνοι εἰς τὸν θρόνον ἀφωσιωμένοι καὶ ἐντεῦθεν ἐνισχυόμενοι ὑπέθαλλον ἀπανταχοῦ τὴν διαφθοράν, ὑπεστήριζον τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν μοχθηρίαν, ἐσυκοφάντων τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἰκανότητα καὶ ἀπεμάκρυνον ἀπὸ τὸν θρόνον τ' ἀληθῆ σὺτοῦ ὑποστηρίγματα. Αἱ καρδίαι ὅλου τοῦ ἔθνους ὑποστηρίζουν ἤδη τὸν θρόνον, ὅστις ἂς ἀποβάλλῃ πλέον ἀπ' αὐτοῦ τοὺς περικυκλοῦντας αὐτὸν κίλακας, ἂς περιστοιχίσῃ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἰκανότητος, ἂς ἐκλέξῃ μετὰ τούτων τοὺς ὑπουργοὺς του, καὶ ἂς ἦναι βέβαιος ὅτι τὸ ἔθνος θέλει ἀσπασθῆ καὶ ἐπευφημήσῃ τὰς πράξεις του ταύτας, δι' ὧν θέλουν ἐκλείψαι πλέον αἱ καταχρήσεις, θέλει τακτοποιηθῆ ἡ τοῦ κράτους διεύθυνσις καὶ θέλει ἐπέλθῃ μετὰ τῶν ἡμῶν ἡ ποθητὴ εὐημερία. Ἴδου λοιπὸν καὶ δεῦτερον μέγα καλὸν ὅπερ ἐπέφερεν ἡ προκειμένη δοκιμασία.

Ἡ ἐπιβουλὴ καὶ ἡ προδοσία ἐκαλύπτοντο πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ πατριωτισμοῦ διὰ νὰ δυνηθῶσι δὲ νὰ κηθῆσιν ὅλας τὰς ἐθνικὰς ἐξουσίας, καὶ ὑπουργεῖα δηλαδὴ, καὶ πλειονοψηφίαν εἰς τὰς βουλὰς, καὶ τὰς δημοτικὰς καὶ ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς μετεχειρίσθησαν πᾶν μέσον, καὶ ἰδίως τὰς συνεπειὰς τῶν ἰδίων τῶν πράξεων, κατέκριναν δηλαδὴ διὰ καταχρήσεις καὶ ὑπουργεῖα, καὶ βουλήν, καὶ Γερουσίαν, καὶ ὅλας τὰς δημοτικὰς καὶ ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας αὐταὶ εἶχον διαφθεῖρει διὰ τῆς διαγωγῆς τὴν ὁποῖαν ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας ἐτήρησαν. Ἐκαλύπτοντο, λέγομεν, ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ πατριωτισμοῦ ἡ ἐπιβουλὴ καὶ ἡ προδοσία, μολοντί ἡ πρόθεσις καὶ τὰς τῶν ἦσαν πασίγνωστοι ἐκ τῶν ἔργων τῶν, ἅτινα χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1830. Ἡ προκειμένη ὁμοῦ δοκιμασία ἐσχισε τὸν πέπλον τοῦτον καὶ κατέστησε καταφανῆ τὴν ἀσχημίαν τῶν. Ἄς συμπεράνη λοιπὸν ἕκαστος, ὅτι ἐὰν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἡθελον κατέχει δυστυχῶς τὰ ὑπουργεῖα, ἐὰν ἤθελον εἶναι τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς, τῆς Γερουσίας, τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τὰς δημοτικὰς καὶ τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς, ἐὰν δηλαδὴ ἤθελον εἶσθαι αὐτοὶ εἰς τὰ πράγματα, ἂς συμπεράνη, λέγομεν, ἕκαστος ἐὰν δὲν ἤθελον προδώσει εἰς τὸ πρῶτον τῶν Ἀγγλων κίνημα τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τιμὴν, ἀντιστάμενοι καὶ κατ' αὐτῆς τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἐνῶ καίτοι μικρὰν τῶν πραγμάτων ὄντες, ὑπεσχέθησαν πρὸς τοὺς ξένους καὶ ἐβεβαίωσαν αὐτοὺς, ἥτι ἐὰν μικρὸν τινα φόβον μόνον ἐμπνεύσωσι, τὸ πᾶν θέλει διαταραχθῆ, καὶ ἐπομένως θέλει καταστῆ ἐν ἀκαταστάσει αὐτῶν ἡ ὠραιοτάτη πατρίς μας. Πόσον λοι-

πὸν θέλει φωτισθῆ ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης τὸ ἔθνος, διὰ ν' ἀποκορῆ εἰς πᾶσαν τοῦ λοιποῦ γενησομένην ἐκλογὴν, βουλευτικὴν τε καὶ δημοτικὴν, τὰς εἰτηγήσεις καὶ προτροπὰς τῶν τοιούτων, οἵτινες καὶ εἶχον καὶ ἔχουν πρόθεσιν νὰ μᾶς παραδώσωσιν εἰς τοὺς ξένους, διὰ νὰ μᾶς ἀλυσοδέσωσι χειροπόδαρα, καθόσον μάλιστα δὲν εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ καὶ ἄλλοτε τοιαύτη ἐκ μέρους τῶν ξένων ἀπόπειρα ἰδοῦ λοιπὸν καὶ τρίτον καλὸν, ὅπερ ἡ προκειμένη δοκιμασία ἐπέφερεν.

Ὡς φυσικὸς ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος ἡ Τουρκία ὄφειλετο ἐκ πάσης προυναιζομένης πρὸς αὐτὴν εὐνοικῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ μᾶς βλάπτῃ, θεωροῦσα τὴν Ἑλλάδα ὡς μηδμιονὸν ἀπέναντι αὐτῆς κράτος, ὡς ἀπωλέσασαν τὴν εὐμένειαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν καὶ ὡς μέλλουσαν νὰ καταστῆ πάλιν ὑποτελεῖς εἰς αὐτὴν, κατὰ τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας τῇ ἐδίδεν ἡ δυσμενὴς καθ' ἡμῶν πολιτικὴ περὶ τῆς προκνεφέραμεν. Ἡ Τουρκία μετὰ τὴν σκληρὰν ταύτην δοκιμασίαν, μετὰ τὴν σταθερότητα καὶ ἀταπάρνησιν τὰς ὁποίας εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἐδείξαμεν, μετὰ τὸ μέγα μέρος τὸ ὁποῖον ἔλαβον καὶ θέλουν λάβῃ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας αἱ μεγάλαί τῆς Εὐρώπης δυνάμεις, μετὰ τὴν ἐθνικὴν θοῖαμβὸν μας ἐν ἐνὶ λόγῳ, θέλει ἀπολέσει, πιστεύομεν, πᾶσαν πλέον ἐλπίδα, ὅτι δύναται νὰ μᾶς κάμῃ ὑποτελεῖς τις, θέλει ἀρχήσῃ νὰ σκέπτεται συνετώτερον περὶ ἡμῶν, καὶ ἂν δὲν μᾶς ἀγαπήσῃ, ὅπερ εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον, θέλει σέβασθαι τοῦλάχιστον τὴν ἐθνικότητά μας, τὴν σημαίαν μας καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ ναυτικὰ συμφέροντά μας. Τέταρτον λοιπὸν καὶ τούτο καὶ μέγα ἐνταυτῶ καλὸν, τὸ ὁποῖον ἡ προκειμένη δοκιμασία θέλει ἐπιφέρει.

Εἶναι ἀναντιρρήτος ἀλήθεια, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἐμπόριον μας ἐξησκείτο μετὰ τῆς φυσικῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐφυΐας καὶ διευθύνετο μετὰ αὐστηρᾶς οικονομίας, ἦναι καὶ εἶχεν ἀποκτήσει μεγίστην παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς ἐξουθενεῖ ὑπόληξιν, ἥτις ἀναντιρρήτως εἶναι τὸ μεγαλύτερον ὑποστήριγμά του. Ἐνεκὰ τούτου λοιπὸν, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔδοσαν οἱ Ἕλληνας περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου τῶν δείγματα κακῆς πίστεως εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀπελάμβανον τὸ μέγα πλεονέκτημα τῶν ἀπεριορίστων Εὐρωπαϊκῶν πιστώσεων, ὅπερ μεγάλως συνέτεινεν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου τοῦ Πίπτει ἐφ' ἡμῶν αἰφνηδίως ἡ Ἀγγλία, ἀποκλείει μὲ τρομερὸν στόλον τοὺς λιμένας μας καὶ συλλαμβάνει τὰ ἐμπορικὰ πλοία μας μετὰ τῶν φορτίων αὐτῶν πανικὸς φόβος καὶ τρόμος διαδίδονται παρ' ἡμῖν εἴτε ἐκ προθέσεως ἐκ μέρους τῶν ἐπιβούλων καὶ προδοτῶν, περὶ ὧν προκνεφέραμεν, περὶ πολέμου δὴθεν καὶ καταλήψεως τῆς ἐθνικῆς χώρας, εἴτε ὡς φυσικὴ συνέπειαι τοῦ συμβάντος, καὶ ὁμοῦ οὐδεμίαν χρεωκοπία συμβαίνει, οὐδεμίαν ἐμπορικὴν στάσις λαμβάνει χώραν, οὐδεὶς παῖσι τὰς πληρωμὰς του· ἐφ' ὁδοῖσιν ἀλλαχοῦ ἀπλῆς τινος ὑποψίας πολέμου ἢ ταρχῆς, πρῶτισται συνέπειαι τούτων εἶναι αἱ ἐμπορικαὶ χρεωκοπία καὶ αἱ τῶν πληρωμῶν καύσεις. Νομίζετε ἄραγε φίλτατοι ἀναγνώσται, ὅτι ὁ χαρακτηρ οὗτος τοῦ Ἕλληνοῦ καὶ ἡ τιμιότης αὐτοῦ εἶναι μικρὸν ὑπὲρ αὐτοῦ συστατικὸν παρὰ τοῖς ξένους ἔθνεσι; Μετὰ τὴν προκειμένην δοκιμασίαν θέλει αἰσθανθῆ ἕκαστος πόσον θέλουν συντείνει εἰς τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αὐξήσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐμπορικῆς πίστεως ὁ χαρακτηρ καὶ ἡ τιμιότης, τῶν ὁποίων εἰς τὴν προκειμένην σκληρὰν δοκιμασίαν ἔδοσαν τρανὰ δείγματα οἱ ἐμποροὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα ἴσως εἶναι καὶ θέλουν εἶσθαι τὰ καλὰ τὰ ὁποία ἀπεκτῆσαμεν ἐκ τῆς δοκιμασίας ταύτης, μὲ τὰ ὁποία συγκρινόμεθα αἱ ζημίαι καὶ ἡ ὀπισθοδρόμησις μας εἶναι μηδέν. Ἄς παρηγορηθῶμεν λοιπὸν καὶ ἂς ἐλπίζωμεν. Μόνον οἱ μὴ αἰσθανόμενοι τὸ γλυκύτατον τοῦ ἐθνισμοῦ αἰσθημα, οἱ εἰς τὰ ὕλικά συμφέροντα ἀφωσιωμένοι καὶ μηδὲν ἄλλο ἔσονται ἢ ἱερὸν ἔχοντες προσφέρειν καὶ τὸν ἄλλον σιαγόνα τῶν ὁσάκις ραπίζονται, ἀρκεῖ νὰ μὴ ὑποστῶσιν ὕλικὴν τινα ζημίαν ἢ βλάβην. Αἰσχροὶ ὅμοι καὶ ἀσυγχώρητον ἤθελεν εἶσθαι πρὸς Ἕλληνας, καὶ μάλιστα πρὸς ἡμᾶς

τους της ανεστώς γενεάς, ολίγους υπέστημεν, ως πολ-
λάκις είπομεν, τρομερωτέρας υπέρ της ελευθερίας, της
αυτονομίας και της εθνικής δοξής μας καταστροφάς, αίσχ-
ρόν, λέγομεν, και ασυγχώρητον ήθελεν είσθαι το να παρα-
ποιηθώμεν καὶν διὰ τὰς ζημίας τὰς οποίας άπαντες κατὰ
τὸ μάλλον και ήττον υπεφέρμεν ήδη, και διὰ τὰς ο-
ποίας αναμφιβόλως ή πατρίς θέλει λάβει πρόνοιαν εις
τὸ να μᾶς αποζημιώση, αναλογιζομένης με τὰ προεκτε-
θέντα ήθικὰ καλὰ, κτινα αναμφιβόλως θέλει μᾶς επιφέ-
ρει ή δοκιμασία αυτη, και τὰ οποια θέλουν είσθαι τόσοι
αφθοιοι πηγαί εθνικοῦ πλοῦτου και ευημερίας.

Ὡς και αυτὰς τὰς επισήμους ειδήσεις, ότι ή του Λόρ-
δου Παλμερστῶνος κυβερνήσις εδέχθη τήν μεσολάθειαν
της Γαλλικής δημοκρατίας διὰ τήν λύσιν του Αγγλο-
Ελληνικοῦ ζητήματος, προσπαθοῦν παντί σθένει να δια-
στρέψωσιν εν τή απελπισία των τὰ του ζενισμού νευ-
ρόσπαστα, οι αναισχύντως Φιλιππιζόντες, δίδοντες αλλό-
κοτον εις τήν μεσολάθειαν ταύτην χαρακτήρα, διὰ να
εμπνέωσιν ὀπωσδήποτε φόβον εις τὸν λαόν μας. Αλλ'
ήμεις ἐρωτῶμεν. Ἐκηρύχθη υπέρ ήμῶν ή Γαλλική Δη-
μοκρατία, ή εθνοσυνέλευσις και ο τύπος αυτης; Ἐκη-
ρύχθησαν κατὰ των εφαρμοζομένων εναντίον μας βιαιῶν
μέτρων τὰ Αγγλικά κοινοβούλια και ὅλος σχεδόν ο Αγ-
γλικὸς τύπος; Ἐγινε δεκτὴ ή ὀπωσδήποτε μεσολάθ-
σις της Γαλλίας διὰ να συμβιβασθῇ τήν προκειμένην δια-
φοράν; Ἐκηρύχθησαν υπέρ ήμῶν άπαντες οι λαοι και αι
κυβερνήσεις της Ευρώπης; Πρόκειται περι χρηματι-
κῆς μόνον πληρωμῆς; Ἄρα λογικῶς εξεταζοντες τὸ ζή-
τημα πρέπεινὰ τὸ θεωρήσωμεν ως λελυμένον σχεδόν, και
πρὶν εισέτι πληροφορηθῶμεν περι του πόσον μέγα μέρος
θέλει λάβει υπέρ ήμῶν ή κραταιοτάτη Ρωσία ως και παρ
αυτης προστατευομένων. Τὸ καθ'ήμας, και αν υποχρεω-
θῶμεν εις τινα χρηματικὴν πληρωμὴν, καιτοι αδικων
οῦσῶν των απαιτήσεων του λόρδου Παλμερστῶνος και εις
τὸ δίκαιον των εθνῶν αντιδαινουσῶν, και εν υποστῶμεν
ζημίας, ἀρκεί ότι διατηρήσωμεν τήν αυτονομίαν και
τήν τιμὴν μας, ἀρκεί ότι υπερασπίσθωμεν τὸν ὄρονον τὸ
ισχυρὸν τούτο προύργιον της ανεξαρτησίας μας, τήν
της σωτηρίας μας ἀγκυραν. ἀρκεί ότι ἐδόσαμεν εις τὸν
εξευγενισμένον κόσμον νέον και λαμπρὸν δείγμα ότι πρὸ
παντὸς ἄλλου τὸν εθνισμόν και τήν ελευθερίαν μας περι
πολλοῦ ποιούμεθα, ἀρκεί τέλος ότι ἐλύσαμεν υπέρ ή-
μῶν τὰς συμπαθείας των χριστιανικῶν εθνῶν και των
Κυβερνήσεων αυτων.

Αλλ' ἐὰν δὲν συμβιβασθῶμεν ἀπευθείας μετὰ της Κυ-
βερνήσεως του Λόρδου Παλμερστῶνος, ἐὰν δὲν πέσωμεν
γονυπετεῖς εις τοὺς πόδας της, ἐὰν δὲν διορισθῶσιν ὑ-
πουργοι εκ των φίλων της διὰ να πράξωσιν οἱτοι εις ἄλ-
λην περιστασιν ὅ,τι δὲν ἠδυνήθησαν να πράξωσιν εις τήν
προκειμένην, θέλει μνησικακήσει καθ' ήμῶν ή Αγγλία,
λέγει εν εκ των Φιλιππιζόντων νευροσπάστων ή Αθηνα,
και πιθανόν τότε ν' απαγορεύση τήν εις τήν επικράτειαν
της εισαγωγὴν της Κορινθιακῆς σταφίδος μας. Ἔστω.
Απαγορευόμεν και ήμεις τότε δικαιοῦματι ἀμοιβαίοτητα
τήν εισαγωγὴν εις τήν ιδικὴν μας επικράτειαν των χει-
ροτεχνημάτων της. Πιθανόν τότε, προσθέτομεν και ή-
μεις, να μὴν δέχεται ή Αγγλία οὐδὲ τὰ πλοια μας. Τὰ
καλύπτωμεν και ήμεις τότε με Ρωσικὴν σημαίαν, μέχρις
ὅτου πεινάση πάλιν ή Αγγλία και αναγκασθῇ ν' ἀνακα-
λέση τήν απαγορεύσιν της ταύτην.

Ἡ Αθηνα νομίζει, ως και ἄλλοτε είπομεν, ότι μεταξὺ
Ἀράβων δημοσιεύει τὰς παραλογίας της ταύτας, και δὲν
εμαθε φαίνεται εισέτι ότι οι Ἕλληνες εχουν ἀρκετὸν νοῦν
διὰ να κατανοήσωσι πρὸ πάντων, ότι τὸ μέγα και εν-
δοξον Αγγλικὸν εθνος δὲν καταδέχεται τοιαύτας ποτα-
πότητας, οὐδὲ συμμερίζεται τήν καθ' ήμῶν ἄδικον δυσ-
μένειαν του Λόρδου Παλμερστῶνος· ότι είναι εθνος τρε-
φόμενον πλουτίζον, αὐξάνον και δοξαζόμενον διὰ του
εμπορίου· ότι διὰ να πωλήση ὀλίγα τινα χειροτεχνημά-
τα του κάμνει μεγάλας θυσίας· ότι αντιβαίνει εις τὸ
συμφέρον του πᾶσα οποιαδήποτε κατὰ του εμπορίου
προσβολή ότι ἐὰν ή του Λόρδου Παλμερστῶνος Κυβερ-
νήσις απαγορεύση τήν εισαγωγὴν της Κορινθιακῆς στα-
φίδος μας εις τήν Αγγλικὴν επικράτειαν, θέλουν τήν πλη-
ρώσει οι Αγγλοι ἀκριβότατα εις τοὺς Ἴονας, τοὺς οποιοὺς

εχει πρόθεσιν αυτη να καταστήση δυστυχῆς και θηλιῶς,
ενῶ ή Ελλάς θέλει εὔρει και ἄλλους αγοραστάς, ή δὲ γῆ
αυτης προάγει και ἄλλους εκτὸς της σταφίδος καρποῦς.
Ἐνῶ λοιπὸν διὰ της απαγορεύσεως ταύτης θέλει δειχθῆ
πολλὰ ποταπή ή Αγγλικὴ Κυβέρνησις εναντίον εθνους τὸ
ὅποιον προστατεῖον τὰ δίκαιά του, οὐδὲ τήν βλάπτει
οὐδὲ τήν προσβάλλει διόλου, ὅπερ τὸ Αγγλικὸν εθνος
ὡς μεγαλοπρεπέστατον δὲν θέλει ανεχθῆ, θέλει βλάψει
δύο συμφέροντα αυτης, τὸ μὲν ἐμπορικόν, τὸ δὲ πολιτι-
κὸν ως προεξεθέσαμεν.

Τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα μεταξὺ των εθνῶν εχουν
τοιούτην ἀλληλοεχθίαν και είναι τοσαῦτον σφιγκτὰ συν-
δεδεμένα, ὡστε οποιοσδήποτε ἐξ αυτων θελήσει να χα-
λαρώση τοὺς δεσμοὺς τούτους, τὸ ἴδιον αυτου συμφέρον
θέλει προσβάλλει.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀθῆναι ἐξ ιδιαιτέρως ἀλληλογραφίας της
17 Φεβρουαρίου.

Ἡ σπουδαιοτέρα ειδήσις τήν ὁποίαν εκ της Ευρώπης
ἐλάθομεν διὰ του χθὲς ἀφιχθέντος εν Πειραιεὶ Γαλλικοῦ
ἀτμοπλοίου είναι, ότι στέλλεται εις τήν Ελλάδα εκτα-
κτος ἐπι τούτω ἀπεσταλμένος της Γαλλίας ο κύριος Γρῶ,
ὅστις και εις Πλαταν της Αμερικῆς ἐμεσολάθησε πρὸς
λύσιν τοιαύτης φύσεως ζητήματος, ως τὸ Αγγλοελληνι-
κόν, και ὅστις αὔριον ή μεθαύριον φθάσει ενταῦθα ἐπιφορ-
τισμένος ν' ἀνερευνήση και δώση πέρας εις τὰς ἐκκρεμείας
ἀπαιτήσεις της Αγγλίας κατὰ της Ελλάδος συμπράττων
μετὰ δύο ἄλλων ἐνὸς Αγγλοῦ διπλοῦ και ἐνὸς Ἕλληνοῦ.
Ο κύριος Γρῶ παρεμποδίσθη διὰ δύο ή τρεῖς ἡμέρας εν
Παρισίοις διὰ να λάβη ὀδηγίας τινὰς ἀφορώσας τὸ ἀν-
τικείμενον τούτο, τὰς οποίας ο ἴδιος ἐζήτησε και ἐπο-
μένως ν' ἀναχωρήση ἐκεῖθεν. Ο κύριος Θουβενέλ ἐπαι-
νεῖται υπερεξαισθητικῶς υπέρ της Κυβερνήσεως του διὰ τήν
διαγωγὴν τήν ὁποίαν ἐτήρησεν ἐπὶ του περι οῦ ὁ λόγος
ζητήματος· δὲν ἠδύνατο δὲ να ἴται και δικιτητῆς εκ
μέρους της Γαλλίας ἐπὶ της διενέξεως ταύτης ἀφοῦ ἀπαξ
ἐξέφρασαν εναντίαν γνώμην ἐπὶ των Αγγλικῶν ἀπαιτή-
σεων. Ο αποκλεισμός των λιμένων μας εκ μέρους του
Αγγλικου στόλου παύει ὁσονούπω. Διαφημίζεται εν-
ταῦθα ότι ο κύριος Βρουνοφ πρέσβυς εν Λονδίνο της
Ρωσικῆς ἐκκεμεν εντόνους παρατηρήσεις πρὸς τήν Κυβερ-
νήσιν του Λόρδου Παλμερστῶνος, ἀλλὰ δὲν γνωρίζωμεν
κατὰ πόσον ἐγεται ἀληθείας ή φήμη αυτη. Τὸ ἀληθὲς
είναι ότι τὸ ζήτημα λύεται ὁσονούπω ἀξιοπρεπῶς υπέρ
ἀμφοτέρων των διαφερομένων κυβερνήσεων.

Τὴν 19 του ἐνεστῶτος μηνὸς μετὰ τήν ἀφίξιν ενταῦ-
θα ἐνὸς Αγγλικου εκ του Πειραιῶς ἀτμοπλοίου διεδόθη
φήμη, ότι αἰρεται ο του λιμένος μας ἀποκλεισμός. Ἀν-
θιμερὸν ἀπέπλευσαν εντεύθεν δύο εκ των Αγγλικῶν ἀτ-
μοπλοίων, τήν δὲ 20 ἀπέπλευσε και τὸ τρίτον, ὡστε
ὁ ἀποκλεισμός οὔτος ἤρθη πραγματικῶς και ο λιμὴν
μας μένει ἐλεύθερος.

Συγγαυόμενοι μετὰ των συμπολιτῶν μας διὰ τήν ἀ-
παλλαγὴν μας ἀπὸ τὰ κατὰ του εμπορίου και της νου-
τιλίας μας καταναγκαστικά μέτρα των Αγγλων, νομίζο-
μεν καθήκον μας ως ἀντιπροσωπεύοντες τήν κοινὴν ἐν-
ταῦθα γνώμην, να ἐκφράσωμεν εκ μέρους των εμπόρων
και ναυτικῶν μας τὸ της εὐγνωμοσύνης αυτων αἶσθημα, διὰ
τήν πρὸς αὐτοὺς προστασίαν και συνδρομὴν τήν ὁποίαν ἐδώ-
κε κατὰ τήν παρελθούσαν δοκιμασίαν ὁ ενταῦθα πρῶτος
της Α. Μ. του Ἀυτοκράτορος της Ρωσικῆς κύριος Αὐγού-
στος Ἐβερχάρδου. Αυτη ή ἀξία παντὸς ἐπίνου δια-
γωγῆς εις τοιαύτας δεινὰς περιστάσεις του κυρίου Προ-
ξένου της Ρωσικῆς είναι τρανὸν δείγμα της πρὸς ήμᾶς
εὐμενεῖς της Σεβαστῆς Κυβερνήσεως αυτου, και πιστεύ-
ομεν ότι θέλει μεγάλως αὐξήσει τήν πρὸς αυτὸν
ἐμπιστοσύνην του Σεβαστου Ἀυτοκράτορος του.

Τὸ αὐτὸ εὐγνωμοσύνης αἶσθημα του κοινου μας ἐκ-
φράζομεν ταυτοχρόνως και πρὸς ἅπαντας εν γένει τοὺς
λοιποὺς ενταῦθα κύριους προξένους των φιλικῶν δυνά-
μεων, ὅτινες κηθῶσιν παρ' ἐκαστου αυτων ἐξηρηάτο συ-
νέδραμον και ἐπροστάτευσαν τὸ ἐμπόριον και τήν ναυ-
τιλίαν μας εις τοιαύτην κρίσιμον ὥραν, ἐργῶ τε και
λόγῳ γλυκύναντες τὸ πικρὸν ποτήριον τὸ ὁποῖον καθε-
λάστην ἔπινον οι ἔμποροι, οι πλοιοχοι, και οι βιομη-
χανοὶ μας. Ἡ ἐντιμος και φιλόφρων και αυτων των
κυριῶν διαγωγὴ εις τήν περιστασιν ταύτην, θέλει αὐξή-
σει ἀναμφιβόλως τήν πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην των Σε-
βαστων κυβερνήσεων των, ἐνεκα της υπέρ της δυστυχῆς
Ἑλλάδος συμπαθείας αυτων.

Ἡ Ελλάς ἀπειρῶς εὐγνωμονεῖ διὰ τὰς εὐγενεῖς προσ-
παθείας της οποίας κατέβαλον κατὰ τήν παρελθούσαν
σκληρὰν δοκιμασίαν οι παρὰ τῷ Σεβαστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ
κύριοι πρέσβεις της Γαλλίας και Ρωσικῆς, ως και διὰ

τὰς συμβουλὰς της οποίας ο πρῶτος αυτων ο κύριος
Θουβενέλ δὲν ἔπαυσε να διδῇ πρὸς ἅπαντας, διὰ να προ-
σφέρωνται πρὸς τήν Μεγάλην Βρετανίαν, ως μίαν τὴν
εὐεργετικῶν δυνάμεων, μ' ὅλην τήν εὐπρέπειαν, καιτοι
παρ' αυτης διωκόμενοι. Δὲν μᾶς μένει δὲ σθένεια ἀμ-
φιβολία, ότι ή Σεβαστῆ Κυβέρνησις της Γαλλικῆς δημο-
κρατίας θέλει δώσει πρὸς τὴν Α. ἐξοχότητα ἀνάλογον
ἀμοιβήν, ως νέον δείγμα ἐπιδοκιμασίας, διὰ τήν ὁποίαν
ἐτήρησεν εις τήν προκειμένην περιπτώσιν ἐντιμον και ἀ-
ξίαν του εὐγενούς και μεγάλου εθνους τὸ ὁποῖον ἀντι-
προσωπεύει διαγωγὴν.

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εις τήν γενικὴν ἐφη-
μερίδα της Αὐγούστης της 12 Φεβρουαρίου.

Μᾶς γράφουν εκ Παιρισίων ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου.
Ἡ Ὀλιβερὰ της Ελλάδος κατάστασις είναι τήν στιγμὴν
ταύτην τὸ κύριον ἀντικείμενον πασῶν των διπλωματι-
κῶν διαπραγματεύσεων, συζητήσεων και συνδιαλέξεων.
Ἡ κυβερνήσις του Λουδοβίκου Βοναπάρτου ενεργεῖ ἐπὶ
της Αγγλοελληνικῆς διενέξεως εν πλήρει συμφωνίᾳ με-
τὰ της Ρωσικῆς υπέρ της Ἑλλάδος, καιτοι μετὰ της
πρεπούσης πρὸς τήν Αγγλίαν εὐλαθείας (menagement).
Μετὰ μίαν δὲ εκ Βιέννης προελθούσαν διακοινώσιν, συ-
νενοῦνται μετ' αυτων και ή της Αὐστρικῆς κυβερνήσις.

Μᾶς γράφουν ὡσαύτως εκ Βερολίνου ἀπὸ 8 Φεβρ.

Ἡ διὰ του ἐν Κοπεγχάγη πρέσβους της Πρωσικῆς Βα-
ρώνος κυρίου Ουέρθερ σκληρα ἐντονος διακοινώσις πρὸς
τήν Δανικὴν Κυβέρνησιν, περι του ἀπορροῦς εν τῷ Βα-
σικῶ λόγῳ χωρίου, ἐκιν ὀποιήθη και πρὸς τὸν ενταῦθα
πρέσβυν της Αὐστρικῆς κύριον Πεχλίν, με τήν παρατή-
ρησιν, ότι ή Πρωσία ἐνεκα των κατὰ τήν στιγμὴν ταύ-
την κρίσιμων περιστάσεων και τῷ κινδύνῳ γενικοῦ τι-
νος πολέμου, ἀπέχει ἀπὸ βίαια μέτρα και ἀπὸ τὴν σμέ-
σως διακοπὴν των περι εἰρήνης διαπραγματεύσεων. Ἡ δια-
κοινώσις αυτη ἐκοινοποιήθη και πρὸς τὸν πρέσβυν της
μεσολαδούσης δυνάμεως κύριον κόμμητ Ουεστωσελάνδ
και ἐστάλη πρὸς ὅλας τὰς Πρωσικὰς πρεσβείας.

Εἰς τήν αυτην γενικὴν ἐφημερίδα της Αὐγούστης ἀνα-
γινώσκωμεν, ότι εἰς φθάσει ἐκεῖ τηλεγραφικῆ εκ Βε-
ρολίνου ειδήσις της 12 Φεβρουαρίου, καθ' ἣν ὁ ἐπὶ των
στρατιωτικῶν ὑπουργῶν ἀνέφερον εις τὰς Βουλὰς, ότι αι
μηχανορραφίαι των ἐχθρῶν της τάξεως και ἐξωτερικῆς
περιστάσεως ἀπαιτοῦσιν αὐξήσιν, ἴσω δὲ και κίνησιν του
στρατου, και ἐζήτησεν ἐκτακτον πίστωσιν.

— Ἀναγινώσκωμεν εις τήν Γαλλικὴν ἐφημερίδα της
Κωνσταντινουπόλεως.

Γράφουν εκ Βουκουρεστίου ότι ἐφαίνετο κατ' αυτὰς
εἶδος ἀνησυχίας και διαταγῆς εις τὸν ἐμπορικὸν κόσμον
των παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν. Ὅλοι δὲ πύχοντο να
ἐπανελθῇ εις τήν Οὐγγρίαν και Τρανσυλβανίαν ή ἐντε-
λῆς ἡσυχία, διὰ να δυνηθῶσιν οὔτω να ἀπέλθωσι τὰ
Ρωσικὰ στρατεύματα, και να ἐλαφρυνθῇ εκ των ἐξόδων
τὸ δημόσιον ταμειον, τὸ ὁποῖον ὑπέπεσεν ἤδη εις χρέος
22 ἐκτομμυρίων περίπου.

— Τὰ εκ Τεργέστης και Κωνσταντινουπόλεως ἀφιχθέν-
τα χθὲς αὐστριακὰ ἀτμόπλοια δὲν ἔφερον νέας ἀξιολογο-
τέρας ειδήσεις, εκτὸς μόνου ότι καθ' ἃ διεφημίζετο εν
Ευρώπῃ, ἀνεκλήθη ότι ἐγένετο μυστικὴ συμμαχία μετα-
ξὺ Πρωσικῆς και Αγγλικῆς ὑπογεθείας της τελευταίας
να δώση πρὸς τήν πρώτην 20 ἐκτομμυρία λύσιν στερ-
λίνας, ότι τούτο κατετάραξε τὰ Μυστικοσυμβούλια της
Πετροουπόλεως και ἀπάσης της Γερμανίας, και ότι
μεγάλα στρατιωτικὰ προπαρασκευαὶ γίνονται εις τὴν
Ρωσικὴν και τήν Αὐστρικὴν.

— Σήμερον ἐφθάσε και τὸ Αὐστριακὸν του Πειραιῶς
ἀτμόπλοιον ἐξ οῦ πληροφοροῦμεθα ότι ἐλύθη και ὁ του
Πειραιῶς ἀποκλεισμός, και ὅτι μόνον τὰ καταγεθῆτα με-
τὰ πλοια θέλουν μένει εις τήν αυτην κατάστασιν μέχρι νεω-
τέρας ἀποφάσεως. Ὅτι χθὲς ἐφθάσεν ἐκεῖ ὁ ἀπεσταλμέ-
νος της Γαλλίας κύριος Γρῶ ὁ ἐπιφορτισμένος τήν με-
ταξὺ της Αγγλικῆς κυβερνήσεως και της Ἑλληνικῆς δια-
πραγματεύσιν δὲν ἦτον δὲ εισέτι γνωστὸν οὐδὲν θετικὸν
ὡς πρὸς τὰς βάσεις των διαπραγματεύσεων του. ὑπῆρχον
ὅμως λόγοι πείθοντες ότι αυτὰι θέλουν είσθαι σύμφωνοι
με τήν τιμὴν και τὰ συμφέροντα του εθνους.

— Με λύπην μας ἐμάθομεν σήμερον, ότι γενομένου
ὡς ἐγγύστα του προϋπολογισμοῦ των ζημιῶν τῆς ἀπὸ
ὡς ἐπίστη τὸ ἐμπόριον και ή νοτιλία μας εκ των βιαι-
ων και καταναγκαστικῶν μέτρων του Αγγλικου στόλου,
συμποσῶνται αυτὰι εις πέντε και ἐπέλεινα ἐκτομμυρία
δραχμῶν. Ζημία αυτη σημαντικωτάτη εις εθνος τούτου
μικρὸν!!!

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΩΤΟΠΟΜΟΣ.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΠΑΟΥ ΠΕΤΡΙΟΥ.